PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2009. gada 17. jūnijā *

Lieta T-498/04

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, *Jiande City* (Ķīna), ko sākotnēji pārstāvēja D. Horovics [*D. Horovitz*], advokāts, un B. Hārtnets [*B. Hartnett*], *barrister*, pēc tam — D. Horovics,

prasītāja,

ko atbalsta

Association des utilisateurs un distributeurs de l'agrochimie européenne (***Audace***), ko pārstāv Dž. Flinns [*J. Flynn*], *QC*, un D. Skennels [*D. Scannell*], *barrister*,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv Dž. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pārstāvis, kam palīdz G. Berišs [*G. Berrisch*], advokāts,

atbildētāju,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv E. Rigīni [*E. Righini*] un K. Talabēra-Rica [*K. Talabér-Ritz*], pārstāves,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Padomes 2004. gada 24. septembra Regulas (EK) Nr. 1683/2004 ar ko uzliek antidempinga nodevu tāda glifosāta importam, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 303, 1. lpp.), 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs O. Cūcs [*O. Czúcz*], tiesneši I. Labucka (referente) un M. Preks [*M. Prek*],

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 2. jūlija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem (turpmāk tekstā — "pamatregula") 2. panta 1.–7. punktā dempinga pastāvēšanas konstatēšanai paredzēti noteikumi tā saucamās "normālās [parastās] vērtības" aprēķināšanai. Šī panta 1. punktā ir noteikta pamatmetode, saskaņā ar kuru "normālo [parasto] vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti".

2 Pamatregulas 2. panta 7. punktā paredzēts īpašs noteikums importam no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis. Šis punkts formulēts šādi:

"a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis [..], parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu [..]

b) Veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu no [..] Ķīnas Tautas Republikas, Vjetnamas un Kazahstānas, kā arī no tādām valstīm bez tirgus ekonomikas, kas ir PTO dalībvalstis, līdz ar izmeklēšanas sākšanas dienu normālo [parasto] vērtību nosaka atbilstīgi 1. līdz 6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar c) apakšpunktā minētiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja to nav iespējams veikt, tad piemēro a) apakšpunkta noteikumus.

c) Saskaņā ar b) apakšpunktu pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā, un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

— uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā, un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības,

— uzņēmumiem ir viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaite, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un ko izmanto visiem nolūkiem,

— uzņēmumu ražošanas izmaksas un finansiālo stāvokli neietekmē nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, jo īpaši attiecībā uz aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus,

— uz attiecīgajiem uzņēmumiem attiecas tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām, kas garantē juridisku noteiktību un uzņēmumu darbības stabilitāti,

un

— valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū.

To, vai ražotājs atbilst iepriekšminētajiem kritērijiem, konstatē trīs mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas pēc īpašām konsultācijām ar Konsultatīvo komiteju un pēc tam, kad Kopienas nozarei ir bijusi iespēja izteikt savas piezīmes. Šis konstatējums paliek spēkā visu izmeklēšanas laiku."

3 Pamatregulas 11. panta 5. punktā ir noteikts:

"Šīs regulas būtiskos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanas veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņa ierobežojumiem, piemēro visiem pārskatiem, ko veic, ievērojot [šī paša panta] 2., 3. un 4. punktu [..]."

Prāvas priekšvēsture

4 Prasītāja *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd* ir saskaņā ar Ķīnas tiesībām dibināta sabiedrība, kas tiek kotēta Šanhajas biržā. Glifosāts ir viens no galvenajiem prasītājas ražotajiem un Ķīnas un pasaules tirgū pārdotajiem produktiem. Ir runa par ķīmisku pamata herbicīdu, ko plaši izmanto lauksaimnieki visā pasaulē.

5 1998. gada februārī Padome ar Regulu (EK) Nr. 368/98 (OV L 47, 1. lpp.) noteica galīgos antidempinga pasākumus Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes (turpmāk tekstā — "ĶTR") glifosātam. Šī regula vēlāk tika grozīta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1086/2000 (OV L 124, 1. lpp.) un ar Padomes Regulu (EK) Nr. 163/2002 (OV L 30, 1. lpp.).

6 2002. gada 18. novembrī pēc paziņojuma par ĶTR izcelsmes glifosāta importam piemērojamo antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām (OV C 120, 3. lpp.) Komisija saņēma Eiropas Glifosāta asociācijas [*European Glyphosate Association* (*EGA*)] pieprasījumu par šo pasākumu pārskatīšanu atbilstoši pamatregulas 11. panta 2. punktam. 2003. gada 15. februārī Komisija publicēja paziņojumu gan par starpposma pārskatīšanu, gan par ĶTR izcelsmes glifosāta importam piemērojamo antidempinga pasākumu termiņa beigu pārskatīšanu atbilstoši pamatregulas 11. panta 2. un 3. punktam (OV C 36, 18. lpp.).

7 2003. gada 4. aprīlī pēc izmeklēšanas uzsākšanas prasītāja Komisijai iesniedza aizpildītu veidlapu, kas domāta ražotājiem, kuri pieprasa uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu (turpmāk tekstā — "TEAS"), pieprasot tai atzīt TEAS atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam. Turklāt 2003. gada 30. aprīlī prasītāja Komisijai iesniedza arī aizpildītu aptaujas lapu, kas domāta ĶTR ražotājiem, kas eksportē glifosātu.

8 Pēc tam prasītāja atbildēja uz vairākiem Komisijas pieprasījumiem par papildu informācijas sniegšanu un reaģēja uz *EGA* komentāriem, kuros *EGA* iestājās pret TEAS piešķiršanu prasītājai. Turklāt 2003. gada 2.–4. septembrī Komisija veica pārbaudes vizīti uz vietas.

9 2003. gada 5. decembrī Komisija prasītājai paziņoja par savu nodomu noraidīt TEAS pieprasījumu (turpmāk tekstā — "2003. gada 5. decembra paziņojums"). 2003. gada 16. un 23. decembrī prasītāja sniedza savus apsvērumus par šo paziņojumu.

10 Ar 2004. gada 6. aprīļa vēstuli Komisija apstiprināja savu lēmumu atteikt prasītājai piešķirt TEAS.

11 2004. gada 7. aprīlī Komisija prasītājai paziņoja būtiskos faktus un apsvērumus, pamatojoties uz kuriem, tā bija nodomājusi ierosināt galīgos antidempinga pasākumus. Prasītāja 2004. gada 19. aprīlī sniedza savus apsvērumus par šo paziņojumu.

12 2004. gada 24. septembrī pēc Komisijas priekšlikuma Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 1683/2004, ar ko uzliek antidempinga nodevu tāda glifosāta importam, kura

izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 303, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula"). Attiecībā uz prasītājas iesniegto pieprasījumu par TEAS piešķiršanu apstrīdētās regulas 13.–15. apsvērumā ir teikts:

"13) Lai gan lielākā daļa uzņēmējsabiedrības akciju piederēja privātām personām, valstij nepiederošo akciju lielās dekoncentrācijas dēļ līdz ar faktu, ka valstij piederēja lielākā akciju daļa, uzņēmējsabiedrība tika uzskatīta par valsts kontrolē esošu. Turklāt direktoru valdi norīkoja valsts akciju īpašnieki un lielākā daļa valdes direktoru bija valsts ierēdņi vai valsts uzņēmumu amatpersonas. Tādējādi tika noteikts, ka uzņēmējsabiedrība bija pakļauta ievērojamai valsts kontrolei un ietekmei.

14) Bez tam tika noteikts, ka ĶTR valdība ir piešķīrusi Ķīnas Tirdzniecības palātas metālu, minerālu un ķimikāliju importētājiem un eksportētājiem (ĶMĶTK) līgumtiesības pārbaudīt eksporta preces muitas apskatei. Šajā sistēmā tika ietverta glifosāta eksporta minimālās cenas noteikšana, un tā atļāva ĶMĶTK aizliegt eksportu, kas neatbilda šīm cenām.

15) Turklāt pēc apspriešanās ar padomdevēju komiteju tika pieņemts lēmums nesniegt [prasītājai] [TEAS], pamatojoties uz faktu, ka uzņēmējsabiedrība nepildīja visus kritērijus, kas minēti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā."

13 Atbilstoši apstrīdētās regulas 17. apsvērumam:

"Šajā aspektā tika noteikts, ka [prasītāja] tika pakļauta vērā ņemamai valsts kontrolei attiecībā uz attiecīgā produkta eksporta cenu noteikšanu, kā tas paskaidrots iepriekš 14. apsvērumā [..]."

14 Tā kā lūgums par TEAS tika noraidīts, atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam tika noteikta parastā vērtība, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no ražotājiem trešā tirgus ekonomikas valstī, proti, Brazīlijas Federatīvajā Republikā (apstrīdētās regulas 23.–30. apsvērums).

15 Apstrīdētās regulas 1. pantā noteikts:

"1. Ar šo tiek noteikta galīgā antidempinga nodeva tāda glifosāta importam, kurš atbilst KN kodiem ex 2931 00 95 (*TARIC* kods 2931 00 95 82) un ex 3808 30 27 (*TARIC* kods 3808 30 27 19) un kura izcelsme ir [ĶTR].

[..]

4. Nodevas likme, ko attiecībā uz 1. līdz 3. punktā aprakstītajiem ražojumiem piemēro Kopienas brīvas robežpiegādes neto cenai pirms nodevas, ir 29,9 %."

Process un lietas dalībnieku prasījumi

16 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 23. decembrī, prasītāja cēla šo prasību.

17 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 5. aprīlī, Komisija lūdza atļauju iestāties lietā Padomes atbalstam. Ar 2005. gada 13. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanos lietā. Ar 2005. gada 28. jūnija vēstuli Komisija informēja Pirmās instances tiesu, ka tā ir atteikusies no savām tiesībām iesniegt iestāšanās rakstu, bet piedalīsies tiesas sēdē.

18 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 25. aprīlī, *Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne* (*Audace*) [Eiropas Agroķīmijas lietotāju un izplatītāju asociācija] lūdza atļauju iestāties lietā, atbalstot prasītājas prasījumus. Ar 2005. gada 8. jūlija rīkojumu pirmās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanos lietā un atlika lēmuma pieņemšanu par prasītājas un Padomes iesniegtā lūguma ievērot konfidencialitāti pamatotību. Lietas dalībnieku iesniegto dokumentu nekonfidenciālās versijas tika paziņotas *Audace*.

19 *Audace* savu iestāšanās rakstu iesniedza 2005. gada 15. septembrī, un Padome savus apsvērumus par to sniedza 2005. gada 6. decembrī.

20 Ar attiecīgi 2005. gada 2. un 15. decembra vēstulēm Padome un prasītāja norādīja, ka tās atsauc savus lūgumus ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *Audace*. Tādējādi tai tika nodotas konfidenciālo dokumentu kopijas.

21 Tā kā Pirmās instances tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnese referente tagad darbojas ceturtajā palātā, kurai attiecīgi ir nodota šī lieta.

22 Tā kā palātas loceklis nevarēja izskatīt šo lietu, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs, piemērojot Reglamenta 32. panta 3. punktu, iecēla citu tiesnesi, lai nokomplektētu palātu.

23 Pēc tiesneses referentes ziņojuma tika nolemts uzsākt mutvārdu procesu un tiesvedības organizatorisko pasākumu ietvaros prasītājai tika lūgts atbildēt uz noteiktiem jautājumiem un iesniegt dokumentu. Prasītāja noteiktajā termiņā izpildīja šos lūgumus.

24 Tika uzklausīti lietas dalībnieku, izņemot *Audace*, kas tiesas sēdē nepiedalījās, mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva 2008. gada 2. jūlija tiesas sēdē.

25 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētās regulas 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 *Audace* prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētās regulas 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt ar iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus.

27 Padomes prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Komisija Pirmās instances tiesai lūdz prasību noraidīt.

Juridiskais pamatojums

29 Prasītāja savas prasības pamatojumam būtībā atsaucas uz trīs pamatiem. Pirmais pamats būtībā ir par pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu. Otrais pamats ir par 1994. gada Līguma par vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (turpmāk tekstā — "Antidempinga līgums") II pielikuma 6. punktā, kā arī pamatregulas 18. panta 4. punktā paredzēto pienākumu neizpildi. Trešais pamats ir par tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu. Turklāt prasītāja apgalvo arī, ka Kopienu iestādes nav atbilstoši ņēmušas vērā antidempinga izmeklēšanas, kas pret to paralēli uzsāktas trešās valstīs, un savā replikā apgalvo, ka atteikuma tai piešķirt TEAS pamatā ir Kopienai no Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem izrietošo starptautisko pienākumu neievērošana.

30 Pirms tiek pārbaudīti pirmā pamata ietvaros izvirzītie iebildumi (skat. 43. un turpmākos punktus) un ņemti vērā lietas dalībnieku argumenti par pamatregulas 2. panta 7. punkta uzbūvi un par pierādīšanas pienākumu saistībā ar TEAS noteikšanu, kā arī par TEAS atteikuma pamatojumu šajā lietā, ievadam jāprecizē šīs prasības ietvars un priekšmets.

Ievada apsvērumi

31 Jāatgādina, ka 2. panta 7. punkts attiecas uz parastās vērtības aprēķināšanu saistībā ar importu no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis. Līdz grozījumiem, kas tika izdarīti ar Padomes 1998. gada 27. aprīļa Regulu (EK) Nr. 905/98, ar kuru tika grozīta pamatregula (OV L 128, 18. lpp.), visām valstīm, kas nebija tirgus ekonomikas valstis, parastā vērtība vienmēr tika aprēķināta, izmantojot t.s. "analogās valsts" metodi, proti, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību trešā valstī ar salīdzināmu tirgus ekonomiku.

32 Tomēr no Regulas Nr. 905/98 preambulas izriet, ka 1998. gadā Padome uzskatīja, ka "reformu process Krievijā un [ĶTR] ir pamatos mainījis šo valstu ekonomiku un radījis firmas, kas galvenokārt darbojas tirgus ekonomikas apstākļos" un ka "abas valstis rezultātā ir atvirzījušās no tādas ekonomikas, kuras dēļ parastās vērtības noteikšanā vajadzēja izmantot analogu valsti" (ceturtais apsvērums). Tādējādi Padome uzskatīja, ka "ir lietderīgi pārskatīt Kopienas antidempinga praksi, lai varētu ņemt vērā Krievijas un Ķīnas Tautas Republikas jaunos saimnieciskos apstākļus" abās iepriekš minētajās valstīs un "jo īpaši ir lietderīgi konkretizēt, ka parasto vērtību var noteikt saskaņā ar noteikumiem, kādus piemēro tirgus ekonomikas valstīm gadījumos, kad var parādīt, ka viens vai vairāki ražotāji, kas ir pakļauti izmeklēšanai saistībā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu, galvenokārt darbojas tirgus apstākļos" (piektais apsvērums). Visbeidzot, Padome precizēja, ka "izpēti par to, vai dominē tirgus apstākļi, veic, pamatojoties uz pietiekami pamatotām prasībām no viena vai vairākiem ražotājiem, kas ir pakļauti izmeklēšanai" (sestais apsvērums).

33 Tādējādi pēc šo grozījumu izdarīšanas, atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam veicot izmeklēšanu attiecībā uz importu no [ĶTR], parasto vērtību nosaka atbilstīgi šīs pašas regulas 2. panta 1.–6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, un saskaņā ar šīs pašas regulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā minētajiem kritērijiem un procedūrām iespējams pierādīt, ka šis ražotājs vai ražotāji attiecībā uz attiecīga līdzīga produkta pārdošanu vai ražošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos. Ja tas tā nav, piemēro pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā paredzēto analogās valsts metodi.

34 Tādējādi, kā Pirmās instances tiesa jau ir nospriedusi, no pamatregulas 2. panta 7. punkta, kā arī minētajiem Regulas Nr. 905/98 apsvērumiem izriet, ka tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, Kopienas iestādēm ir jāveic pārbaude, izskatot katru gadījumu individuāli, jo ĶTR vēl nevar uzskatīt par valsti ar tirgus ekonomiku. ĶTR izcelsmes preces parastā vērtība tādējādi saskaņā ar noteikumiem, kas tiek piemēroti tirgus ekonomikas valstīm, var tikt noteikta tikai tad, "ja [..] tiek parādīts, ka [..] šis ražotājs vai ražotāji galvenokārt darbojas tirgus ekonomikas apstākļos" (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, Krājums, II-3663. lpp., 52. punkts).

35 Turklāt no iepriekš minētajiem noteikumiem izriet, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam eksportētājam, kas vēlas iegūt TEAS. Pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka pieprasījumā "[..] jābūt pietiekamiem pierādījumiem". Attiecīgi Kopienas iestādēm nav jāpierāda, ka ražotājs eksportētājs neatbilst nosacījumiem šī statusa piešķiršanai. Kopienas iestādes turpretim novērtē, vai ražotāja eksportētāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka visi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 53. un 54. punkts).

36 No tā izriet, ka, ja pastāv šaubas par to, vai pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, jo īpaši tāpēc, ka attiecīgais ražotājs

eksportētājs nav sniedzis vai nav spējis sniegt nepieciešamo informāciju, vai arī tāpēc, ka tas nav pilnībā sadarbojies ar izmeklēšanu, un tādējādi Kopienu iestādēm nav iespējams pārliecināties par to, vai tirgus ekonomikas apstākļi pastāv vai ne, TEAS nevar tikt piešķirts.

37 No judikatūras arī izriet, ka, novērtējot attiecīgās valsts faktisko situāciju attiecībā uz juridisko un politisko kārtību, lai noteiktu, vai eksportētājs var iegūt TEAS, Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība. No tā izriet, ka Kopienu tiesas veiktajai pārbaudei ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai ievēroti procesa noteikumi, vai pareizi norādīti fakti, uz kuriem balstīts apstrīdētais lēmums, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo faktu novērtējumā un vai nav notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana (skat. iepriekš 34. punktā minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 48. un 49. punkts un tajos minētā judikatūra).

38 Šajā lietā starp lietas dalībniekiem nav strīda, ka TEAS prasītājai tika atteikts tikai tādēļ, ka tā nebija pierādījusi, ka tā atbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā norādītajam nosacījumam, konkrētāk — nosacījumam, kas vērsts uz to, lai nodrošinātu, ka "uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem [..] tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez nozīmīgas valsts iejaukšanās šai sakarā".

39 Kā atzīmē prasītāja, no 2003. gada 5. decembra paziņojuma izriet, ka Komisija ir uzskatījusi, ka citi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta otrajā līdz piektajā ievilkumā norādītie kritēriji bija izpildīti. Turklāt attiecībā uz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu Komisija nav izteikusi nekādus iebildumus par lielāko ieguldījumu izmaksām, kuriem atbilstoši šim noteikumam "būtībā jāatspoguļo tirgus vērtības". Tā ir secinājusi, ka tiktāl, ciktāl bija iespējams salīdzināt valsts tirgū piegādāto izejvielu un importēto izejvielu cenas, tika konstatētas tikai nelielas atšķirības. Tāpat savos procesuālajos rakstos Komisija ir atzinusi, ka TEAS

prasītājai netika piešķirts tāpēc, ka iestādes bija secinājušas, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tās lēmumi tiek pieņemti bez nozīmīgas valsts iejaukšanās.

40 No tā izriet, ka prasītāja bija pilnībā informēta par tās lūguma par TEAS piešķiršanu noraidījuma iemesliem un ka pretēji tās apgalvotajam nevar tikt uzskatīts, ka precīzas norādes par to, kurš no pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta kritērijiem nebija izpildīts, neesamība apstrīdētajā regulā norādītu uz iestāžu neobjektivitāti. Turklāt no prasītājas argumentiem skaidri izriet, ka tā pilnībā ir sapratusi tās TEAS pieprasījuma noraidījuma nozīmi.

41 Kā izriet no apstrīdētās regulas un kā Padome atzīmējusi savos procesuālajos rakstos, iestāžu secinājums, atbilstoši kuram prasītāja nebija pierādījusi, ka tā izpilda pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma nosacījumu, būtībā bija pamatots, pirmkārt, ar apsvērumiem, kas saistīti ar valsts veiktu prasītājas kontroli, kā arī ar apsvērumiem par tās valdes iecelšanu un sastāvu (apstrīdētās regulas 13. apsvērums) un, otrkārt, ar konstatāciju par to, ka attiecībā uz prasītājas veikto attiecīgā produkta cenas noteikšanu pastāvēja nozīmīga ar eksporta līgumu vizēšanas un pārbaudes procedūras palīdzību veikta valsts kontrole (apstrīdētās regulas 14. apsvērums, skaidri paskaidrots šīs pašas regulas 17. apsvērumā).

42 Šajā kontekstā ir jāatzīst, ka pirmo pamatu, kas būtībā ir par pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, vispirms veido apgalvojums, ka iestādes nav pārbaudījušas, vai prasītājas lēmumi par cenām un lielāko ieguldījumu izmaksām tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Tādējādi šie iebildumi galvenokārt attiecas uz apstrīdētās regulas 13. apsvērumā izklāstītajiem iemesliem, un līdz ar to tie ir jāaplūko šajā kontekstā. Tad atsevišķi jāaplūko iebildumi, ar kuriem tiek apšaubīts iestāžu vērtējums attiecībā uz eksporta cenām.

Par iebildumiem par Padomes vērtējumu attiecībā uz prasītājas kontroli no valsts puses, kā arī tās valdes iecelšanu un sastāvu

43 Prasītāja apgalvo, ka, lai novērtētu, vai tā darbojās tirgus ekonomikas apstākļos, Padome ir piemērojusi ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu nesaderīgu kritēriju. Prasītāja uzskata, ka tā ir sniegusi pietiekamu informāciju, lai pierādītu, ka tās lēmumi par cenām un lielāko ieguldījumu izmaksām tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās šajā sakarā, un ka Padome šo informāciju pienācīgi nav ņēmusi vērā. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka apstrīdētās regulas 13. apsvērumā ietvertie secinājumi par valsts mazākuma dalību [prasītājas kapitālā] un valdes iecelšanu un sastāvu, pat pieņemot, ka tie atbilstu lietas materiāliem, nav tādi faktori, kas paši par sevi pamatotu TEAS piešķiršanas atteikumu. Taču prasītāja apstrīd arī Padomes vērtējuma faktisko pareizību, apgalvodama, ka tas ir pretrunā administratīvās lietas materiāliem.

44 Pirmās instances tiesa uzskata par atbilstošu šos iebildumus izskatīt kopā.

Lietas dalībnieku argumenti

45 Prasītāja apgalvo, ka tā visā pilnībā esot izpildījusi savu pierādīšanas pienākumu, izmeklēšanas sākumā sniedzot pietiekamus pierādījumus par to, ka tās komerciālie lēmumi tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās šajā sakarā.

46 Šajā sakarā prasītāja atsaucas uz pierādījumiem par tās cenām, izmaksām un nepieciešamo resursu iegādi. Tā it īpaši apgalvo, ka tā risināja sarunas par cenām uz vienlīdzības pamatiem, mēģinot panākt, lai tās būtu pietiekamas visu sabiedrības ražošanas izmaksu segšanai, tajā pat laikā nodrošinot saprātīgu peļņu, un, kā Komisija

to atzinusi 2003. gada 5. decembra paziņojumā, valsts izcelsmes un importēto izejvielu cenas bija gandrīz identiskas, tādējādi parādot, ka prasītāja izejvielas iegādājās valsts tirgū par cenām, kas atspoguļoja tirgus cenas.

47 Prasītāja uzsver, ka Padome apstrīdētajā regulā nav norādījusi, ka valsts būtu nozīmīgā veidā iejaukusies tās komerclēmumos. Tāpat izmeklēšanas materiāli neietverot informāciju, kas norādītu, ka prasītājas lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem netika pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Tā turklāt atzīmē, ka Komisija pārbaudes uz vietas laikā ir pārbaudījusi tās dokumentus par cenām, izmaksām un nepieciešamo resursu iegādi, ka tā nav izteikusi nekādas bažas par to patiesumu un ka šie pierādījumi iestāžu secinājumos nav ne apstrīdēti, ne atspēkoti.

48 Attiecībā uz Padomes vērtējumu apstrīdētās regulas 13. apsvērumā, saskaņā ar kuru "uzņēmējsabiedrība bija pakļauta ievērojamai valsts kontrolei un ietekmei", prasītāja uzskata, ka tas, ņemot vērā pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā noteikto kritēriju, ir nepietiekams un ka tādējādi tas neļāva noraidīt lūgumu par TEAS piešķiršanu.

49 Prasītāja uzsver, ka šīs normas formulējums Kopienu iestādēm uzliek pienākumu novērtēt, vai ražotāja eksportētāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka ar tā komerciālajiem lēmumiem tiek reaģēts uz tirgus informāciju un ka tie tiek pieņemti bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Tādējādi "nozīmīgas valsts iejaukšanās" nepastāvēšana ir jāizvērtē objektīvi, konkrēti un pamatojoties uz pierādījumiem "attiecībā" uz katru no pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto komerclēmumu aspektu. Pēc prasītājas domām, ņemot vērā vārda "iejaukšanās" nozīmi, situācija, kad valsts vai nu nav iesaistīta komerclēmumu pieņemšanā, vai arī ir tajā iesaistīta, bet neliedz ar tiem reaģēt uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, nav "iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē. Prasītāja turklāt atzīmē, ka šī norma pieļauj valsts iejaukšanos, ja vien tā nav "nozīmīga".

50 Šajā jautājumā *Audace* piebilst, ka angļu valodā "iejaukšanās" (*interference*) jēdziens skaidri paredz "iejaukšanos, manipulāciju vai reālu piesārņošanu". Tā norāda, ka runa ir par "pārejošu jēdzienu" un ka valstij jāiejaucas noteiktā lēmumā vai darbībā (*interfere with*), kas ietilpst kādā no pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētajām kategorijām. Šīs normas formulējums citās oficiālajās valodās apstiprina šo interpretāciju ("intervention significative" franču valodas redakcijā un "Staatseingriffe" vācu valodas redakcijā). Saskaņā ar *Audace* teikto šo jēdzienu nevar pielīdzināt "kontroles" vai "ietekmes" jēdzienam, kas ir "nepārejoši jēdzieni", jo valstij var būt zināma ietekme, tomēr reāli nespējot mainīt lēmumus vai darbības. Turklāt frāzes "šajā sakarā" lietojums šādu ietekmi saista ar lēmumiem par cenām un ieguldījumu izmaksām.

51 Konkrētāk, prasītāja uzsver, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais kritērijs nav kontrole, un tādējādi uzskata, ka valsts mazākuma dalība nav faktors, kas ļautu secināt, ka šajā normā noteiktais nosacījums nav izpildīts. Tā turklāt apgalvo, ka nevienā no publicētajiem paziņojumiem TEAS piešķiršana nav tikusi atteikta sabiedrībai tāpēc, ka tajā ir valsts vai valsts īpašumā esošo sabiedrību mazākuma dalība, un ka Komisijai pašai izmeklēšanas laikā bija jāizveidojas viedoklim, ka šāda dalība nav šķērslis TEAS piešķiršanai, jo pretējā gadījumā tās veiktajai pārbaudei uz vietas nebūtu nekādas jēgas.

52 Tāpat prasītāja apstrīd institūciju apgalvojumu par valdes iecelšanu un sastāvu atbilstīgumu. Attiecībā uz apgalvojumu par to, ka valdi ieceļ valsts akcionāri, tā atzīmē, ka fakts, ka vairums akcionāru nepiedalās gada pilnsapulcē, neļauj secināt, ka valsts nozīmīgi iejauktos tās komerclēmumos. Tā arī apgalvo, ka valdes locekļi nepārstāv kādu konkrētu akcionāru un neiejaucas sabiedrības lēmumos par cenām, izmaksām un ieguldījumiem. Šāda iejaukšanās būtu vienlaikus pretrunā gan Ķīnas komercsabiedrību tiesībām, gan prasītājas statūtiem. Tādējādi prasītāja uzskata, ka valsts ierēdņu vai valsts

uzņēmumus pārstāvošu personu klātbūtne valdē nav faktors, kas pats par sevi ļautu secināt, ka nav izpildīts pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais kritērijs.

53 Prasītāja apgalvo, ka Padomes izmantotā interpretācija nozīmē, ka valsts mazākuma dalības dēļ daudzas modernas, komerciālas un labi pārvaldītas Ķīnas sabiedrības ar ierobežotu atbildību nevarētu pierādīt, ka "viens vai vairāki ražotāji, kas ir pakļauti izmeklēšanai saistībā ar attiecīgās preces ražošanu un pārdošanu, galvenokārt darbojas tirgus apstākļos", kas būtu pretrunā mērķim, kādu bija iecerēts sasniegt, pieņemot Regulu Nr. 905/98. Prasītāja uzskata, ka tā ir raksturīgs piemērs šāda veida nesen izveidotai un sekmīgai Ķīnas sabiedrībai, kas tiek kotēta biržā un bez ierobežojumiem darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, lai gūtu pēc iespējas lielāku peļņu un palielinātu akcionāriem sadalīto dividenžu vērtību. Tā turklāt apgalvo, ka nozīmīga valsts dalība Eiropas Savienības sabiedrībās ilustrē, ka tas, ka valsts ir akcionārs, nenozīmē, ka tā iejaucas sabiedrības komerclēmumos. Tāpat ar publisko sektoru saistītas personas ir iesaistītas daudzās no [Eiropas] Savienības viskonkurētspējīgākajām sabiedrībām.

54 Turklāt prasītāja apgalvo, ka, pat pieņemot, ka valsts mazākuma dalībai būtu nozīme, kā to apgalvo Padome, tas nav pietiekami, lai šajā lietā pamatotu pieprasījuma par TEAS piešķiršanu noraidījumu, jo tās sniegtie pierādījumi parāda, ka akcionāri neiejaucās sabiedrības lēmumos par cenām, izmaksām un ieguldījumiem un ka valsts dalība tiem neliedza reaģēt uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu. Prasītāja uzsver, ka iestādes savos rakstos nav ne analizējušas, ne atspēkojušas nevienu no tās apsvērumiem par "aizsargpasākumiem", kas liedz valstij iejaukties tās komerclēmumos. Šī pieeja kontrastē ar iestāžu parasto praksi, saskaņā ar kuru tās pat tad, ja runa ir par sabiedrībām, kuras valstij pieder pilnībā vai kurās tai ir vairākuma dalība, detalizēti vērtē attiecīgās sabiedrības veiktos pasākumus, lai attiecīgajos apstākļos kavētu valsts iejaukšanos.

55 Prasītāja katrā ziņā apstrīd iestāžu apgalvojumu pareizumu.

56 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka pretēji iestāžu apgalvotajam tas, ka valstij ir mazākuma dalība tās kapitālā, tai ne faktiski, ne juridiski neļauj kontrolēt prasītāju, jo, kā prasītāja pierādījusi izmeklēšanā, piemērojamajā tiesiskajā regulējumā un tās statūtos ietvertas garantijas, kas kavē publisko akcionāru iejaukšanos tās komerclēmumu pieņemšanā vai sabiedrības vadības lietās un aizliedz tiem aizskart sabiedrības un citu akcionāru tiesības un likumīgās intereses. Turklāt tā apgalvo, ka viena no publiskajiem akcionāriem dalība radusies parasta komerciāla darījuma rezultātā.

57 Otrkārt, kā prasītāja pierādījusi izmeklēšanā, pretēji apstrīdētajā regulā Padomes apgalvotajam tās valdes locekļus neieceļ valsts, bet ievēl kopsapulce. Kā tā arī ir paskaidrojusi, prasītāju un tās akcionārus pret šādu iejaukšanos "aizsargā" Ķīnas sabiedrību tiesības, prasītājas statūti un Šanhajas biržas kotēšanas noteikumi.

58 Treškārt, prasītāja apstrīd Padomes apgalvojumu, atbilstoši kuram "lielākā daļa valdes direktoru bija valsts ierēdņi vai valsts uzņēmumu amatpersonas". Šajā sakarā tā apgalvo, ka tā ir pierādījusi, pirmkārt, ka neviens no tās valdes locekļiem vai direktoriem nav bijis valsts ierēdnis un ka Ķīnas tiesību akti par komercsabiedrībām, kas pārņemti tās statūtos, valsts ierēdņiem aizliedz pildīt sabiedrības valdes locekļa, revīzijas komisijas locekļa vai direktora pienākumus, un ka, otrkārt, tikai divi valdes direktori (no kopumā deviņiem) bijuši valstij piederošu sabiedrību, šajā gadījumā — divu prasītājas akcionāru sabiedrību, direktori. Atbildot uz Padomes iebildumu rakstā izvirzītajiem argumentiem, prasītāja apgalvo, ka ir kļūdaini uzskatīt, ka šie valdes locekļi bija saistīti ar valsti, pamatojoties tikai uz to, ka tie strādāja pie prasītājas, vai tāpēc, ka tie bija mācībspēki universitātēs, kas ir valsts izglītības iestādes.

59 Visbeidzot, prasītāja un *Audace* apstrīd argumentus, ko Padome savas nostājas atbalstam izvirzījusi tiesvedības gaitā.

60 Tā, pirmkārt, attiecībā uz Padomes argumentiem, saskaņā ar kuriem pierādījumiem, kas ļauj pārliecināties, vai prasītājas "darbība" tika veikta, reaģējot uz tirgus informāciju, neesot nekādas nozīmes jautājumā par valsts iejaukšanos, prasītāja apgalvo, ka no judikatūras un pašu iestāžu prakses izriet, ka katrs no 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta ievilkumiem ir nosacījums, kas attiecas uz vienu tādu faktisko apstākļu kopumu, kuri ir jāizskata kopā. Pieci šī panta ievilkumi veido būtisko īpašību, kas obligāti piemīt sabiedrībām, kuras darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, piecus galvenos aspektus. Pirmajā ievilkumā minētais nosacījums attiecas uz veidu, kādā attiecīgā sabiedrība pieņem savus komerclēmumus, un vērsts uz to, lai novērtētu, vai tās lēmumus pieņem "uzņēmums un biznesa interesēs" vai arī tos "piesārņo" citi apsvērumi, kas raksturo tirgus ekonomikai nepiederošas sistēmas. Prasītāja apgalvo, ka tādējādi, ja šajā lietā iestādes atzīst, ka tās komerclēmumi "tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu", un ka "lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības", pastāv prezumpcija par to, ka tās lēmumi tiek pieņemti arī "bez nozīmīgas valsts iejaukšanās šai sakarā", jo vairāk tāpēc, ka nekas lietas materiālos nepierāda pretējo un pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pārējos četros ievilkumos paredzētie nosacījumi ir pilnībā izpildīti.

61 Arī *Audace* uzsver, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta mērķis ir paredzēt kritērijus, kas ļautu noteikt, vai pret attiecīgajiem uzņēmumiem jāizturas tāpat kā pret tirgus ekonomikas sabiedrībām, lai noteiktu to preču parasto vērtību. Tas, kas šim vērtējumam ir izšķiroši, ir jautājums par to, vai šo sabiedrību lēmumi tiek pieņemti atkarībā no tirgus. Tā, pēc *Audace* domām, Kopienu iestādēm jāpārliecinās, vai valsts ietekmes rezultātā "attiecīgie lēmumi tiek samaitāti" tādā ziņā, ka tie nav pakļauti tirgus likumiem. *Audace* uzskata, ka Padomes interpretācija nav saderīga ar šo mērķi.

62 Otrkārt, attiecībā uz Padomes apgalvojumu, saskaņā ar kuru nav jāpārbauda, vai valsts ir iejaukusies konkrētos komerclēmumos, jo "ĶTR joprojām nav valsts ar tirgus ekonomiku un tikai dažas no tās sabiedrībām darbojas tirgus ekonomikas apstākļos",

prasītāja atzīmē, ka 1998. gadā Padome pati formāli ir atzinusi, ka Ķīnas ekonomika ir ievērojami attīstījusies, kas ir pamatojums pamatregulas 2. panta 7. punkta grozījumiem. Turklāt no iestāžu lēmumu pieņemšanas prakses izriet, ka TEAS piešķiršana ĶTR dibinātiem uzņēmumiem nebūt nenotiek tikai izņēmuma gadījumos. *Audace* šajā jautājumā piebilst, ka 2. panta 7. punkta b) apakšpunkta mērķis ir ļaut kvalificētiem Ķīnas eksportētājiem, lai cik maz to būtu, katrā atsevišķā gadījumā pierādīt, ka tie ir pakļauti tirgus ekonomikas likumiem, jo Ķīna ir PTO locekle. Ar Padomes izmantoto pieeju šis process tiek sagrozīts un iepriekš tiek noteikta sniedzamā atbilde.

63 Treškārt, atbildot uz Padomes argumentiem par attiecīgajam eksportētājam uzlikto pierādīšanas pienākumu un iestāžu rīcības brīvību, prasītāja uzsver, ka Padomes pilnvaru robežas ir ļoti skaidri noteiktas judikatūrā, un apgalvo, ka starp garantijām, kas Kopienu tiesību sistēmā nodrošinātas administratīvajos procesos, ietverts tostarp kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus atbilstošos attiecīgās lietas faktus, ieinteresētās personas tiesības darīt zināmu savu viedokli, kā arī tiesības uz to, lai lēmums tiktu pietiekami pamatots. Prasītāja uzskata, ka šajā lietā iestādes acīmredzami nav ievērojušas šos pienākumus un ka tādējādi to veiktais faktu vērtējums nav bijis pareizs.

64 Ceturtkārt, pretēji Padomes iebildumu rakstā apgalvotajam prasītāja apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts nav jāinterpretē šauri un ka iestāžu pieejai jābūt elastīgai un atvērtai iespējai, ka TEAS kritērijiem atbildīs aizvien vairāk sabiedrību. Tā būtībā atzīmē, ka šis noteikums ir "izņēmums no izņēmuma", proti, izņēmums no analogās valsts metodes, kas atbilstoši pamatregulai un Antidempinga līgumam pati ir izņēmums no galvenās parastās vērtības noteikšanas metodes. Turklāt atbilstoši protokolam par ĶTR pievienošanos PTO, kas pievienots PTO Ministru konferences 2001. gada 10. novembra lēmumam (2001. gada 23. novembra WT/L/432, turpmāk tekstā — "protokols par ĶTR pievienošanos PTO"), runa ir par pagaidu un pārejas risinājumu.

65 Visbeidzot, prasītāja apstrīd arī Padomes argumentus, saskaņā ar kuriem atsauces uz Ķīnas sabiedrību tiesību aktiem nav atbilstošas. Tā uzskata, ka šie argumenti vēršas pret ĶTR centieniem iedibināt tirgus ekonomiku un ir pretrunā TEAS ieviešanas pamatregulā iemesliem. Tā turklāt apgalvo, ka šie tiesību akti tika pieņemti samērā nesen un tajos piemēroti noteikumi, kas ir līdzīgi svarīgākajās tautsaimniecības sistēmās, tostarp dažādās Kopienas dalībvalstīs, spēkā esošajiem.

66 Padome apgalvo, ka prasītājas un *Audace* piedāvātā pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma interpretācija ir kļūdaina un ka iestādes šajā lietā ir izmantojušas pareizo metodi. Tā it īpaši uzsver, ka no judikatūras izriet, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā paredzētā parastās vērtības noteikšanas metode ir izņēmums no tās 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā paredzētās specifiskās metodes un ka tādējādi tā ir jāinterpretē šauri. Turklāt tā atgādina, ka pierādīšanas pienākums par to, ka visi kritēriji ir izpildīti, ir attiecīgajam ražotājam un ka iestādēm attiecībā uz TEAS piešķiršanu ir plaša rīcības brīvība.

67 Padome uzskata, ka "nozīmīga valsts iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē iestādēm neprasa pārbaudīt, vai valsts ir iejaukusies konkrētos komerclēmumos, pati pieņem šādus lēmumus vai kavē to pieņemšanu. Pietiek konstatēt, ka valstij ir nozīmīga kontrole pār eksportētāju ĶTR.

68 Šajā sakarā Padome atzīmē, ka ĶTR joprojām nav tirgus ekonomikas valsts un ka tajā tikai dažas sabiedrības darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Tādējādi tā uzskata, ka, lai noteiktu, vai valsts iejaucas komerclēmumos, pietiek konstatēt, ka valsts ievērojamā mērā iesaistās visā sabiedrības lēmumu pieņemšanas procesā. Šāda iejaukšanās var notikt dažādās formās, tostarp piedaloties akcionāru un valdes sanāksmēs.

69 Pēc Padomes domām, ja valsts kontrolē sabiedrību, tā arī iejaucas tās lēmumos pat tad, ja tā "neiejaucas" komerclēmumos, ar tiem "nemanipulē" un tos "nepiesārņo", kā to prasa *Audace*. Šajā gadījumā sabiedrības lēmumi ir valsts lēmumi, kas pieņemti, pateicoties vispārējai kontrolei, ko tā īsteno [pār šo sabiedrību], un neizbēgami runa ir par tāda veida lēmumiem kā pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētie. Tādējādi, pēc Padomes domām, ja akciju turēšana no valsts puses nozīmē valsts kontroli, tā arī noved pie valsts iejaukšanās, kas pēc definīcijas ir nozīmīga.

70 Padome uzsver, ka atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajam ievilkumam valsts iejaukšanās un tirgus apstākļiem atbilstošas cenas ir divi dažādi jautājumi un ka TEAS piešķiršanas nosacījumu vienīgais mērķis nav pārliecināties, vai cenas un izmaksas atspoguļo tirgus vērtības. Kā izriet no sakārtojuma saikļa "un" izmantošanas pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma formulējumā, eksportētājam jāpierāda divi atsevišķi fakti — pirmkārt, ka tā lēmumi tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, un, otrkārt, ka tā lēmumi tiek pieņemti bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Tādējādi Padome apgalvo, ka pierādījumiem par konkrētu darījumu cenām nav nozīmes attiecībā uz jautājumu par valsts ietekmi, un neaplūko argumentus, ko prasītāja prasības pieteikumā veltījusi šim jautājumam.

71 Padome turklāt uzskata, ka, ja tiktu prasīti pierādījumi par konkrētiem komerclēmumiem, eksportētājam praktiski neiespējami kļūtu pierādīt, ka ir izpildīts pirmais kritērijs. Tādējādi principā ir pietiekami, ka eksportētājs pierāda, ka vispārēji valsts to nekontrolē un ka tas darbojas bez nozīmīgas valsts ietekmes, jo tas norādītu, ka valsts neiejaucas arī tā komerclēmumos.

72 Turklāt Padome apstrīd, ka pastāvētu iedibināta prakse, atbilstoši kurai iestādes detalizēti izvērtētu eksportētāja, attiecībā uz kuru tiek veikta izmeklēšana, veiktos pasākumus valsts iejaukšanās novēršanai. Katrā ziņā Padome uzskata, ka prasītāja

izmeklēšanas laikā nav pierādījusi, ka tā būtu veikusi pasākumus valsts iejaukšanās novēršanai. Padome atzīmē, ka pasākumi, kas šajā sakarā būtu atbilstoši, būtu, piemēram, pasākumi attiecībā uz valdes sastāvu (kuras locekļi nebūtu ne ierēdņi, ne ar valsti saistītas personas) vai pasākumi attiecībā uz balsošanas noteikumiem (liedzot valsts akcionāram veidot lēmuma bloķēšanai nepieciešamo mazākumu, kas ļautu sabiedrību kontrolēt privāto akcionāru vairākumam). Taču vienīgais pasākums, uz kuru atsaucas prasītāja, ir Ķīnas sabiedrību tiesības, kas nav prasītājas veikts pasākums. Pēc Padomes domām, ja Ķīnas sabiedrību tiesības pašas par sevi varētu novērst valsts ietekmi, atbilstoši šādam likumam visas valsts kontrolētās sabiedrības varētu lūgt TEAS piešķiršanu, kas faktiski TEAS izvērtēšanai atņemtu jēgu.

73 Attiecībā uz prasītājas un tirgus ekonomikā darbojošos uzņēmuma situācijas salīdzinājumu Padome uzsver, ka tajā netiek ņemts vērā fakts, ka ĶTR joprojām nav valsts ar tirgus ekonomiku un ka šajos ietvaros valsts kontrolēti uzņēmumi pēc definīcijas nedarbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

74 Padome piebilst, ka tas, vai valsts dalība lēmumu pieņemšanas procesā kopumā ir pietiekama, lai veidotu "iejaukšanos" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē, ir atkarīgs no katras lietas apstākļiem. Šajā lietā iestādes ir secinājušas, ka apstrīdētajā regulā minētie atteikuma iemesli, "kopā ņemot", ir pietiekami, lai secinātu, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tā darbojas bez valsts iejaukšanās.

75 Visbeidzot, Padome apgalvo, ka pretēji prasītājas apgalvotajam apstrīdētās regulas 13. apsvērumā minētos iemeslus apstiprina administratīvās lietas materiāli.

76 Pirmkārt, Padome atzīmē, ka iestāžu secinājums, saskaņā ar kuru valsts, kaut arī tai nebija akciju vairākuma, kontrolēja prasītāju, ir pamatots ar akciju sadalījuma izvērtējumu. Valsts akcijas (40,98 %) bija ārkārtīgi koncentrētas, jo tās bija sadalītas tikai starp trim publiskām struktūrām, kamēr privātās akcijas (59,02 %) bija plaši izkliedētas, tādējādi ļaujot publiskajiem akcionāriem kontrolēt akcionāru sapulces. Turklāt to, ka publisko akciju nevienlīdzīgais sadalījums ļauj valstij kontrolēt sabiedrību, apstiprina veids, kādā daļas bija pārstāvētas izmeklēšanas laikā notikušajā akcionāru gada kopsapulcē, kurā 90 % pārstāvēto akciju piederēja valstij vai valsts uzņēmumiem.

77 Otrkārt, Padome atzīmē, ka, tā kā prasītājas valdes locekļi tika ievēlēti akcionāru sapulcēs, kuras, kā izriet no iepriekš minētā, kontrolēja publiskie akcionāri, valdi *de facto* iecēla tieši šie pēdējie.

78 Treškārt, attiecībā uz valdes sastāvu Padome apgalvo, ka no tabulas, ko prasītāja iesniedza, atbildot uz Komisijas informācijas pieprasījumu, skaidri izriet, ka tikai diviem no deviņiem valdes locekļiem nebija saiknes ar valsti. Visi citi strādāja vai nu valsts vai valsts kontrolētos uzņēmumos vai struktūrās. Valstī, kurā nepastāv tirgus ekonomika, var pieņemt, ka valsts kontrolē visu saimniecisko darbību, un tādējādi ir grūti iedomāties, ka valsts vai valsts kontrolētu struktūru darbinieki varētu nebūt pakļauti to darba devēja, proti, valsts, ietekmei un nerīkotos tāpat kā valsts ierēdņi.

Pirmās instances tiesas vērtējums

79 Jāatgādina, ka apstrīdētās regulas 13. apsvērumā Padome ir konstatējusi:

"Lai gan lielākā daļa uzņēmējsabiedrības akciju piederēja privātām personām, valstij nepiederošo akciju lielās dekoncentrācijas dēļ līdz ar faktu, ka valstij piederēja lielākā akciju daļa, uzņēmējsabiedrība tika uzskatīta par valsts kontrolē esošu. Turklāt direktoru valdi nozīmēja valsts akciju īpašnieki un lielākā daļa valdes direktoru bija valsts ierēdņi vai valsts uzņēmumu amatpersonas. Tādējādi tika noteikts, ka uzņēmējsabiedrība bija pakļauta ievērojamai valsts kontrolei un ietekmei."

80 Uzreiz jāatzīmē, ka pretēji tam, ko prasītāja šķiet apgalvojam (skat. iepriekš 56. punktu), iestādes nekādā veidā ne apstrīdētajā regulā, ne izmeklēšanas laikā nav apgalvojušas, ka valsts būtu tieši iesaistīta sabiedrības ikdienas vadības lēmumos, ka publiskie akcionāri aizskartu sabiedrības un citu akcionāru tiesības un likumīgās intereses vai ka veids, kādā valsts ieguva savu dalību, būtu nesaderīgs ar tirgus ekonomikas apstākļiem. Atskaitot apgalvojumus par prasītājas valdi, tās, pamatojoties uz apsvērumiem par prasītājas akciju sadalījumu, tikai ir konstatējušas, ka pastāv valsts kontrole, neizsakot viedokli, it īpaši par jautājumu, kādā veidā šī kontrole tika vai varēja tikt īstenota praksē. Prasītāja nav apšaubījusi Padomes apgalvojumu, atbilstoši kuram akcionāru sapulces, tai skaitā sapulces, kurās tika izlemts valdes sastāvs, kontrolēja publiskie akcionāri.

81 Tādējādi jāpārbauda, vai secinājums par šādas valsts kontroles pastāvēšanu ļāva pamatot atteikumu piešķirt TEAS.

82 Šajā sakarā jāatzīmē, ka valsts "kontrole" vai "ietekme" nav nosacījums, kas būtu skaidri paredzēts pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā. Tādējādi jāpārliecinās, vai, kā apgalvo Padome, tāda valsts kontrole, kāda tika konstatēta šajā lietā, noteikti nozīmē tās "nozīmīgu iejaukšanos" šīs normas izpratnē.

83 Jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā pieprasīts, lai "uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiktu pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez nozīmīgas valsts iejaukšanās šai sakarā".

84 No šīs normas formulējuma skaidri izriet, ka tas, vai pastāv vai nepastāv nozīmīga valsts iejaukšanās, jānovērtē, ņemot vērā veidu, kādā tiek pieņemti "uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem". Tā attiecīgajam ražotājam eksportētājam tiek izvirzīta prasība pierādīt, ka tā lēmumi tiek pieņemti, pirmkārt, "reaģējot uz tirgus informāciju", un, otrkārt, "bez valsts nozīmīgas iejaukšanās". Turklāt frāzes "šajā sakarā" izmantošana vēl jo vairāk uzsver saikni starp attiecīgajiem lēmumiem un valsts iejaukšanos. Tādējādi tāda valsts rīcība, kas nevar ietekmēt šos lēmumus, nevar būt "nozīmīga iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē.

85 Turklāt, ņemot vērā šīs normas formulējumu, mērķi un kontekstu, "valsts nozīmīgas iejaukšanās" jēdziens nevar tikt pielīdzināts jebkādai ietekmei uz uzņēmuma darbību vai attiecināts uz jebkādu iesaistīšanos tā lēmumu pieņemšanas procesā, bet tas ir jāsaprot kā tāda publiskās varas darbība, kas šos lēmumus padara par nesaderīgiem ar tirgus ekonomiku.

86 Pati frāzes "nozīmīga iejaukšanās" izmantošana liecina par Kopienu likumdevēja gribu atļaut zināmu valsts ietekmes uz uzņēmuma darbību vai iesaistīšanās tā lēmumu pieņemšanas procesā pakāpi, kurai nebūtu nekādas ietekmes uz lēmumu par cenām, izmaksām un ieguldījumiem pieņemšanas veidu.

87 Jāatzīmē arī, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā līdz piektajā ievilkumā paredzētie nosacījumi ir domāti, lai identificētu ražotājus, attiecībā uz kuriem tiek veikta antidempinga izmeklēšana, kuri "attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos" (pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts; skat. arī Regulas Nr. 905/98 piekto apsvērumu) un kuri " darbojas tirgus ekonomikas apstākļos" (pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkts). Turklāt pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā paredzēto noteikumu piemērošana paredz, ka ir pieejami noteikti dati, tādi kā dati par samaksātajām vai maksājamajām cenām, ražošanas izmaksām un pārdošanu "parastajās tirdzniecības operācijās" (pamatregulas 2. panta 1. punkts). Šajā kontekstā pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā minētie kritēriji prasa, lai uzņēmumi, kuri vēlas iegūt TEAS, darbotos saskaņā ar tirgus ekonomikas apstākļiem un lai to cenas, izmaksas un grāmatvedības pamatdokumenti būtu uzticami (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-255/01 *Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures* un *Zhejiang Yankon*/Padome, *Recueil*, II-4741. lpp., 41. punkts).

88 Tādējādi jāatzīst, ka attiecīgais nosacījums ir domāts, lai pārliecinātos, vai attiecīgo ražotāju eksportētāju būtisko lēmumu pamatā ir tīri komerciāla rakstura apsvērumi, kas raksturo uzņēmumu, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, vai arī tos sagrozījuši citi apsvērumi, kas raksturo valsts regulētu ekonomiku.

89 Šajā sakarā jāatzīst, ka Padome pamatoti atzīmē, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma interpretācijas mērķiem jāņem vērā, ka šīs pašas regulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā minētās valstis, neraugoties uz tajās veiktajām

reformām, netiek uzskatītas par valstīm, kurās pastāvētu tirgus ekonomika (šajā sakarā skat. iepriekš 34. punktā minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 51. un 52. punkts). Runa ir par Kopienu likumdevēja veiktu šo trešo valstu ekonomiskās, juridiskās un politiskās situācijas vērtējumu, kas ir skaidri atzīts pamatregulas 2. panta 7. punktā un kas pamato īpašo attieksmi pret importu no šīm valstīm attiecībā uz parastās vērtības noteikšanu. Tādējādi jāprezumē, ka apstākļi, kādos uzņēmumi šajās valstīs darbojas, ja vien nav pierādījumu par pretējo, nav salīdzināmi ar apstākļiem, kādi pastāv tirgus ekonomikas valstīs.

90 Tādējādi, konkrētāk, tādas valsts kontekstā, kurā nepastāv tirgus ekonomika, tas, ka šajā valstī dibinātu sabiedrību kontrolē valsts, var radīt šaubas par to, vai tā nepārsniedz parasta, tirgus noteikumus ievērojoša akcionāra lomas ietvarus un vai sabiedrības vadība ir pietiekami neatkarīga no valsts, lai varētu pieņemt patstāvīgus lēmumus attiecībā uz cenām, izmaksām un ieguldījumiem, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu. Turklāt jāatzīmē, ka no pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma, atbilstoši kuram uzņēmumu lēmumi tiek "pieņemti", izriet, ka Kopienu likumdevējs konkrēti ir izvirzījis prasību, lai attiecīgā uzņēmuma lēmumu pieņemšanas process būtu brīvs no jebkādas nozīmīgas iejaukšanās no valsts puses. Tādējādi uzņēmumam jāpierāda, ka tā lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem tiek pieņemti patstāvīgi, ievērojot tirgus ekonomikai tipiskus apsvērumus, proti, cenšoties maksimāli palielināt peļņu, un tos neietekmē valsts varai raksturīgi apsvērumi. Patstāvīgu un ar komerciāliem apsvērumiem pamatotu lēmumu pieņemšana principā ir privāto sektoru raksturojoša iezīme, un tādējādi Kopienu iestādes, īstenojot savu plašo rīcības brīvību, kas tām ir šajā jomā, pārbaudot attiecīgā eksportētāja iesniegtos pierādījumus, var likumīgi ņemt vērā apstākli, ka attiecīgo uzņēmumu kontrolē valsts.

91 Tomēr tāda valsts kontrole, kāda ir konstatēta šajā lietā, pati par sevi nav nesavienojama ar to, ka attiecīgais uzņēmums komerclēmumus pieņem atbilstoši tirgus ekonomikas

apstākļiem, un it īpaši nenozīmē, ka tā lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem tiktu pieņemti, pamatojoties uz apsvērumiem, kas nav saistīti ar šādos apstākļos darbojošos uzņēmumu.

92 Padomes tiesvedības laikā aizstāvētā, arī no apstrīdētās regulas 13. apsvēruma izrietošā pieeja, kas pielīdzina valsts kontroli un "nozīmīgu valsts iejaukšanos" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma nozīmē, noved pie tā, ka valsts kontrolētām sabiedrībām principā tiek liegta iespēja saņemt TEAS neatkarīgi no faktiskā, tiesiskā un ekonomiskā konteksta, kādā tās darbojas, un konkrētāk — neatkarīgi no tā, vai tās ir sniegušas pietiekamus pierādījumus par to, ka valsts nav pārsniegusi parasta akcionāra lomu valstī ar tirgus ekonomiku, ka uzņēmuma lēmumi tikuši pieņemti patstāvīgi un neatkarīgi no apsvērumiem, kas ir raksturīgi valsts varai, un ka šo lēmumu pamatā tādējādi bijuši vienīgi tīri komerciāla rakstura apsvērumi, kas raksturīgi uzņēmumam, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

93 Šajā kontekstā it īpaši jāatzīmē, ka Padomes apgalvojumi par prasītājas valdes iecelšanu un sastāvu, ņemot vērā lietas materiālus, neļauj apšaubīt, ka kontrole, ko valsts īsteno pār šo sabiedrību, paliek, kā to apgalvo prasītāja, parasto tirgus mehānismu ietvaros.

94 Pirmkārt, attiecībā uz valdes iecelšanu no lietas materiāliem izriet, ka valsts vai publiskām struktūrām nav tiesību tieši iecelt vienu vai vairākus valdes locekļus. Kā prasītāja minējusi pieteikumā par TEAS piešķiršanu, atbilstoši tās statūtiem valdes locekļus ievēl kopsapulce. Turklāt iestādes to nav apstrīdējušas un, gluži pretēji, no lietas materiāliem un Padomes argumentiem izriet, ka apstrīdētās regulas 13. apsvērumā izteiktais apgalvojums attiecas tieši uz to, ka lielās privātās dalības izkliedētības dēļ, kas ļauj publiskajiem akcionāriem kontrolēt kopsapulces, praksē šie publiskie akcionāri nosaka valdes sastāvu. Tikai šis apstāklis vien neļauj secināt, ka publiskie akcionāri atrastos citādā situācijā vai rīkotos citādi nekā mazākuma privātie akcionāri,

kuri akcionāru vairākuma izkliedētības dēļ faktiski kontrolē akcionāru sapulces. Tādējādi tas arī nevar būt pamats atteikumam piešķirt prasītājai TEAS.

95 Otrkārt, attiecībā uz valdes sastāvu, ņemot vērā lietas materiālus un Padomes argumentus, jākonstatē, ka apgalvojumi par it kā pastāvošajām valdes locekļu vairākuma un valsts attiecībām sakņojas tai vienkāršajā apstāklī, ka prasītāju kontrolē valsts. Lai gan iestādes faktiski nav cēlušas nekādus iebildumus par diviem no deviņiem jaunajiem administratoriem, tās trim citiem administratoriem ir pārmetušas, ka tie atrodas darba attiecībās ("ģenerāldirektors" un "viceģenerāldirektors") vai ka tiem ir saistības saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas līgumu (valdes priekšsēdētājs) ar prasītāju, kuru kontrolē valsts. Šo apstākli pašu par sevi nevar uzskatīt par nesaderīgu ar tirgus ekonomikas apstākļiem, un, tā kā nav citu norāžu, kas liecinātu par viņu piesaisti valstij, tad nevar apgalvot, ka šie administratori valdē lemj, ņemot vērā valsts varai raksturīgus apsvērumus. Šajos apstākļos nav vajadzības izskatīt prasītājas argumentus par citiem administratoriem un ir jānoraida apgalvojumi, ka valdes locekļu vairākums uzturot ar tirgus ekonomikas apstākļiem nesaderīgas attiecības ar valsti.

96 Tātad jākonstatē, ka apstrīdētās regulas 13. apsvērumā izklāstītajos apstākļos nav faktu, kas šajā gadījumā papildus ļautu atteikties piešķirt TEAS. Konkrētāk, Padomes secinājums, ka prasītāja bija pakļauta "ievērojamai valsts ietekmei un kontrolei", ņemot vērā lietas materiālus, nozīmē tikai to pašu, ko apgalvot, ka attiecībā uz prasītāju pastāv valsts kontrole.

97 Tātad, tā kā valsts kontroles kritērijs nav skaidri norādīts to apstākļu starpā, kas izklāstīti attiecīgajā normā, Padomes pieeja ir pretrunā sistēmai, kuru pati Padome saskaņā ar Regulu Nr. 905/98 ir iedibinājusi, ieviesdama pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu, un kuras pamatā ir pārbaude, ko katrā atsevišķā gadījumā veic

Kopienas iestādes, lai konstatētu, vai ražotāji eksportētāji, attiecībā uz kuriem noris antidempinga izmeklēšana un kuri vēlas iegūt TEAS, ir iesnieguši pietiekamus pierādījumus.

98 Tādējādi jāsecina, ka prasītāja pamatoti apgalvo, ka apstrīdētās regulas 13. apsvērumā izklāstītie motīvi liecina par to, ka, lai novērtētu, vai tās sniegtie pierādījumi bija vai nebija pietiekami, iestādes ir piemērojušas pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā neparedzētu kritēriju. Lai gan valsts kontrole pār uzņēmumu ir apstāklis, ko, iespējams, var ņemt vērā, tas pats par sevi nav pietiekams, lai pierādītu, ka pastāv "nozīmīga valsts iejaukšanās" šīs normas izpratnē.

99 Pierādīšanas pienākums neapšaubāmi ir ražotājam eksportētājam, kurš vēlas saņemt TEAS. Tomēr šīs lietas apstākļos jāatzīmē, ka prasītāja Komisijai ir sniegusi dažādus pierādījumus, kas parāda, ka tā atbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētajam kritērijam. Šie pierādījumi tomēr tika uzskatīti par neatbilstošiem tādēļ, ka valsts kontrole un "nozīmīga valsts iejaukšanās" šīs normas izpratnē tika pielīdzinātas viena otrai.

100 Tādējādi prasītāja ir sniegusi pierādījumus, kurus Komisija turklāt pati ražotājiem, kas pieprasa TEAS, domātajā aptaujas lapā bija lūgusi iesniegt un kas attiecās uz izmeklēšanas laikā pieņemtajiem lēmumiem par cenām, pārrunām par līgumu slēgšanu, cenu izmaiņām, tiesisko regulējumu (jautājumā par cenām, izplatīšanu un eksporta licencēm) un lēmumu pieņemšanu sabiedrībā. Šajā sakarā jāatzīmē, ka Padome neapstrīd prasītājas argumentus, ka Komisija pārbaudes uz vietas laikā ir pārbaudījusi tās dokumentus par cenām, izmaksām un nepieciešamo resursu iegādi un nav izteikusi nekādas šaubas par to patiesumu. Savukārt Padome tiesvedības laikā skaidri ir atzinusi, ka Kopienu iestādes uzskatīja, ka pierādījumi par atsevišķiem komerclēmumiem nav atbilstīgi to vērtējumam par to, vai ir izpildīts pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais kritērijs, it īpaši par to, vai prasītājas lēmumi tikuši pieņemti bez nozīmīgas valsts iejaukšanās.

101 Tāpat ne apstrīdētās regulas formulējums, ne izmeklēšanas lietas materiāli neļauj secināt, ka iestādes būtu ņēmušas vērā pierādījumus, ko prasītāja iesniedza pieprasījumā par TEAS piešķiršanu un vairākkārt atkārtoja izmeklēšanas gaitā, par tās statūtos, Ķīnas sabiedrību tiesībās un Šanhajas biržas kotēšanas noteikumos ietvertajām garantijām, lai novērtētu, cik lielā mērā šīs garantijas bija pietiekami pierādījumi, lai pierādītu, ka prasītājas lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem tika pieņemti bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Tas pats attiecas uz pierādījumiem par publisko un privāto akcionāru uzvedību, balsojot akcionāru kopsapulcēs, un pierādījumiem par valsts dalības izcelsmi. Konkrētāk, šie pierādījumi 2003. gada 5. decembra paziņojuma sadaļā ar nosaukumu "Valsts ietekme" nav aplūkoti. Tas tāpat ir attiecībā uz 2004. gada 6. aprīļa vēstuli, ar kuru Komisija apstiprināja savu nodomu atteikt prasītājai piešķirt TEAS.

102 No visa iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētās regulas 13. apsvērumā uzskaitītie apstākļi neļauj pamatot 15. apsvērumā izdarīto Padomes secinājumu, ka prasītāja nav izpildījusi visus pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā noteiktos kritērijus.

103 Šos apsvērumus neliek apšaubīt Padomes argumenti par to, ka saskaņā ar judikatūru Kopienu iestādēm tādos gadījumos kā šis ir plaša rīcības brīvība.

104 Iepriekš minētie apsvērumi nav pamatoti ar faktisko, tiesisko un politisko situāciju vērtējumu, attiecībā uz kuru iestādēm šajā jomā ir plaša rīcības brīvība, bet gan ar Padomes noteikto atbilstīgo tiesību noteikumu piemērojamības noteikšanu. Tiesiskuma kontroles ietvaros Kopienu tiesa veic pilnu kontroli attiecībā uz to, vai iestādes pareizi piemēro atbilstošās tiesību normas (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 7. novembra spriedumu lietā T-374/04 Vācija/Komisija, Krājums, II-4431. lpp., 81. punkts).

105 Jāuzsver, ka ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu un it īpaši — paredzot precīzus TEAS piešķiršanas noteikumus, Padome ir ierobežojusi savu rīcības brīvību, turklāt ar mērķi ņemt vērā Ķīnas "jaunos saimnieciskos apstākļus" (Regulas Nr. 905/98 piektais apsvērums). Tādējādi tās vērtējums šai sakarā jāveic tiesību normu ietvaros un plašas rīcības brīvības izmantošanas šajā jomā rezultātā nevar tikt izvirzīti TEAS piešķiršanas nosacījumi, kas pārsniedz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētos nosacījumus.

106 Turklāt jāatgādina, ka, ja Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība, Kopienu tiesību sistēmas garantēto tiesību ievērošana administratīvajās procedūrās tāpēc ir vēl nozīmīgāka un pie šīm tiesībām it īpaši pieder kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visu, kas attiecas uz attiecīgo lietu, administratīvās procedūras subjekta tiesības darīt zināmus savus uzskatus, kā arī tiesības uz pietiekami pamatotu lēmumu (Tiesas 1991. gada 21. novembra spriedums lietā C-269/90 *Technische Universität München*, *Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts, un Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūlija spriedums lietā T-413/03 *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, Krājums, II-2243. lpp., 63. punkts). Tādējādi tādā lietā kā šī, lai gan Kopienu tiesa nevar izdarīt vērtējumu, kas jāveic Kopienu iestādēm, tai tomēr ir jāpārliecinās, ka pārbaudes ietvaros, kas tām jāveic pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta mērķiem, iestādes ir ņēmušas vērā visus atbilstīgos ražotāja eksportētāja izvirzītos apstākļus un lietas materiālus ir novērtējušas ar vajadzīgo rūpību (šajā sakarā un pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, 64. punkts). Taču, kā iepriekš minēts, kļūdainas piemērojamo tiesību normu interpretācijas rezultātā šai lietā iestādes nav ņēmušas vērā atbilstīgos prasītājas sniegtos pierādījumus.

107 Turklāt jāatzīmē, ka Padome pamatoti ir apgalvojusi, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktā paredzētā produkta parastās vērtības noteikšanas metode ir izņēmums no īpašās metodes, kura šajā nolūkā ir paredzēta tās pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā, kas principā ir piemērojams gadījumā, kad notiek imports no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, un ka tādējādi tā ir jāinterpretē šauri (iepriekš 87. punktā minētais spriedums lietā *Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures* un *Zhejiang Yankon*/Padome, 39. punkts, un iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 50. punkts). Tomēr tas nepadara likumīgu

Padomes pieeju, ar kuru valsts kontrole, par kādu runāts apstrīdētās regulas 13. apsvērumā, un "nozīmīga valsts iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē principā tiek pielīdzinātas, turklāt neņemot vērā pierādījumus par faktisko, tiesisko un ekonomisko kontekstu, kādā prasītāja darbojas. Ar šo pieeju, kā tikko atzīts, tiek izvirzīti TEAS piešķiršanas nosacījumi, kas pārsniedz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētos nosacījumus.

108 Visbeidzot, nav jāapmierina prasītājas prasījums, kas vērsts uz to, lai Pirmās instances tiesa nolemtu, vai prasītājas iesniegti pierādījumi bija vai nebija pietiekami, lai uzskatītu, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais nosacījums ir izpildīts, jo šis vērtējums jāveic Kopienu iestādēm. Kā Padome pamatoti uzsver, Kopienu iestādēm katrā atsevišķā gadījumā ir jānovērtē, vai ražotāja eksportētāja iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, un Kopienu tiesa pārbauda, vai šajā vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda (šajā sakarā skat. iepriekš 34. punktā minēto spriedumu lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 52. un 53. punkts). Pirmās instances tiesa tādējādi nevar veikt šādu vērtējumu attiecīgo iestāžu vietā.

109 No iepriekš minētā izriet, ka šie iebildumi ir jāpieņem.

Par iebildumiem par Padomes vērtējumu attiecībā uz prasītājas eksporta cenu noteikšanu

110 Prasītāja uzskata, ka Padomes vērtējums attiecībā uz tās eksporta cenu noteikšanu neļauj pamatot atteikumu tai piešķirt TEAS. Tā būtībā atzīmē, pirmkārt, ka eksporta tirdzniecība neesot atbilstīga lūguma piešķirt TEAS izvērtēšanai un ka Padome tādējādi

kļūdaini interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu. Otrkārt, Padomes vērtējumā par prasītājas eksporta cenu noteikšanu esot pieļauta acīmredzama kļūda.

Par iebildumu par kļūdainu pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta interpretāciju

— Lietas dalībnieku argumenti

111 Prasītāja apgalvo, ka, tā kā eksporta līgumu vizēšanas procedūra, ko veic Ķīnas Tirdzniecības kamera, kas pārstāv metālu, minerālu un ķīmisko produktu ražotājus un eksportētājus (turpmāk tekstā — "ĶMĶTK"), attiecas uz eksporta cenām, nevis uz preču pārdošanas cenām Ķīnas iekšējā tirgū, tā nevar būt likumīgs pamats atteikumam prasītājai piešķirt TEAS. Pēc prasītājas domām, Padomes pretējā vērtējuma pamatā ir ar Antidempinga līguma, protokola par ĶTR pievienošanos PTO un pamatregulas vispārējo struktūru nesaderīga pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta interpretācija.

112 Šajā sakarā tā atzīmē, ka pamatregulas 2. panta 7. punkts, kā arī protokola par ĶTR pievienošanos PTO 15. pants attiecas uz parastās vērtības noteikšanu un balstās uz to, ka tiek ņemta vērā attiecīgās preces pārdošanas cena Ķīnas iekšējā tirgū. Savukārt eksporta cenas pamatregulā ir atšķirīgs jēdziens, uz kuru attiecas citi noteikumi. Prasītāja uzskata, ka šo interpretāciju apstiprina Regulas Nr. 905/98 preambula, Pirmās instances tiesas judikatūra (iepriekš 34. punktā minētais spriedums lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome) un pastāvīgā to iestāžu prakse, kuras, lai novērtētu, vai pastāv "nozīmīga valsts iejaukšanās", vienmēr ņem vērā lēmumus par cenām attiecīgajā iekšējā tirgū, nevis eksporta cenas.

113 Padome apgalvo, ka nav nozīmes tam, ka ĶMĶTK veiktā līgumu vizēšanas procedūra attiecas tikai uz eksporta darījumiem. Tā uzskata, ka prasītāja jauc TEAS piešķiršanas nosacījumus un parastās vērtības noteikšanu un eksporta cenu aprēķināšanu gadījumā, ja TEAS ir piešķirts. Taču, lai TEAS tiktu piešķirts, eksportētājam ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi par to, ka nepastāv nozīmīga valsts iejaukšanās attiecībā uz uzņēmuma cenām un tirdzniecību. Šis nosacījums nav izpildīts, ja valsts iejaucas attiecībā uz eksporta cenām. Padome turklāt uzsver, ka iepriekš 34. punktā minētajā spriedumā lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome (94.–109. punkts) Pirmās instances tiesa īpaši ir pievērsusies iestāžu secinājumiem par valsts kontrolētām eksporta cenām.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

114 Lai gan prasītāja pamatoti apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 7. punkts attiecas uz parastās vērtības noteikšanu, kas šīs regulas ietvaros ir no eksporta cenām atšķirīgs jēdziens, no tā neizriet, ka attiecīgo ražotāju eksportētāju uzvedībai attiecībā uz eksporta cenām nebūtu pilnīgi nekādas nozīmes pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanas mērķiem.

115 Šis noteikums parastās vērtības noteikšanu atbilstoši pamatregulas 2. panta 1.–6. punkta noteikumiem padara atkarīgu no nosacījuma, ka tiek parādīts, ka attiecīgais ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Nav nekāda pamata uzskatīt, ka "tirgus ekonomikas apstākļiem" būtu jāattiecas vienīgi uz attiecīgā ražotāja darbību valsts mērogā. Gluži pretēji, nevar noliegt, ka uz eksporta darbībām attiecošos ierobežojumu nepastāvēšana un it īpaši brīvība vienoties par eksporta cenām ir tirgus ekonomikai raksturīgas iezīmes.

116 Prasītājas argumentam turklāt nav nekāda pamata pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta piecu ievilkumu formulējumā, kuros norādīts, kādi pierādījumi ir

jāiesniedz ražotājam, lai varētu uzskatīt, ka tas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. No šiem noteikumiem nekādā ziņā neizriet, ka tie attiektos vienīgi uz attiecīgo ražotāju darbību valsts mērogā. It īpaši atsauce uz "uzņēmumu lēmumiem par cenām" neietver nekādu atrunu, saskaņā ar kuru šiem lēmumiem būtu jāattiecas vienīgi uz ražotāja tirgu valsts mērogā.

117 Kas attiecas uz protokola par ĶTR pievienošanos PTO 15. panta a) punktu, uz kuru atsaucas prasītāja, arī tajā ir atsauce uz "tirgus ekonomikas apstākļiem", it īpaši attiecībā uz līdzīgas preces tirdzniecību, un tajā nav norādīts, ka būtu runa vienīgi par tirdzniecību valsts mērogā.

118 Tādējādi jāatzīst, ka prasītāja nav pierādījusi, ka jēdziens "tirgus ekonomikas apstākļi", kas vienlaicīgi izmantots gan pamatregulā, gan protokolā par ĶTR pievienošanos PTO, neattiecas uz eksporta cenām. Līdz ar to iespējamie brīvības noteikt eksporta cenas ierobežojumi varēja būt likumīgs pamats atteikumam piešķirt TEAS un iestādes šajā sakarā nav pieļāvušas kļūdu tiesību piemērošanā.

119 Visbeidzot, jāatzīmē, ka savos 2003. gada 16. decembra apsvērumos prasītāja pati ir atzinusi eksporta tirdzniecības analīzes atbilstīgumu pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma kontekstā. Tā ir apstiprinājusi, ka, ja valsts kavētu eksportu pārāk zemu cenu dēļ, Komisijai tas būtu jāņem vērā, novērtējot, vai pastāv nozīmīga valsts ietekme, tai pat laikā apgalvojot, ka attiecībā uz attiecīgo produktu tas tā nav.

120 Tādējādi šis iebildums ir jānoraida.

Par iebildumu par acīmredzamu Padomes kļūdu vērtējumā attiecībā uz prasītājas eksporta cenu noteikšanu

— Lietas dalībnieku argumenti

121 Prasītāja būtībā apgalvo, ka tā ir pierādījusi, ka tās eksporta cenas tika noteiktas brīvi, pamatojoties vienīgi uz komerciāla rakstura apsvērumiem, un bez jebkādas valsts iejaukšanās. Tādējādi Padomes vērtējums par ĶMĶTK veikto eksporta līgumu vizēšanu ietverot acīmredzamu kļūdu.

122 Šajā sakarā prasītāja, pirmkārt, atsaucas uz Komisijai iesniegtajiem pierādījumiem un paskaidrojumiem, ko tā vēlāk pārbaudījusi pārbaudē uz vietas un kas esot ļāvuši pierādīt, ka tās lēmumi par cenām bija pamatoti vienīgi ar komerciāla rakstura apsvērumiem un nebija ne valsts diktēti, ne kontrolēti. Tā it īpaši esot pierādījusi, ka attiecīgā produkta pārdošanai valsts vai pasaules tirgū neesot bijusi vajadzīga nekāda atļauja un ka no valsts struktūru darbības neesot izrietējusi nekāda cenu regulēšana.

123 Otrkārt, kas attiecas uz ĶMĶTK, prasītāja ir paskaidrojusi, ka valsts to ne vada, ne kontrolē, bet ka tā ir nevalstiska, tās biedru dibināta struktūra. Prasītāja turklāt apgalvo, ka izmeklēšanas lietas materiālos ir pierādījumi par to, ka norādošo cenu nav noteikusi vis ĶMĶTK, bet gan paši Ķīnas glifosāta ražotāji un ka runa nav bijusi par saistošu minimālo eksporta cenu, bet gan par orientējošu norādošu cenu. Tādējādi nevarēja tikt prasīta nekāda šīs cenas "ievērošana" un eksporta līgumu vizēšanas procedūra bija vienkārša formalitāte.

124 Konkrētāk, prasītāja ir izskaidrojusi, ka Ķīnas glifosāta ražotāji savā starpā ir vienojušies par norādošu eksporta cenu (*guided export pricing*) nepieciešamību, lai samazinātu antidempinga izmeklēšanu risku ārējos tirgos. ĶMĶTK loma šajā sakarā bija veicināt šo

koordinēšanu un sniegt sekretariāta pakalpojumus. Tādējādi prasītāja norāda, ka pamatfaktorus nākamā gada norādošajai cenai noteica Ķīnas ražotāji, kuri ĶMĶTK iesniedza savus individuālos priekšlikumus. Tomēr reālās eksporta cenas izlēma katrs ražotājs, pamatojoties uz pārrunām uz vienlīdzības pamatiem ar klientiem. Ar to saistītā eksporta līguma kopija tad tika iesniegta ĶMĶTK, kuras uzdevums bija līguma informāciju iekļaut datu bāzē un līgumu vizēt, neiejaucoties eksporta cenās. ĶMĶTK savāktā informācija tika izmantota, lai vispārējā un nekonfidenciālā veidā regulāri informētu Ķīnas glifosāta ražotājus par eksporta cenām. Saskaņā ar prasītājas apgalvoto eksportētājs muitas iestādēm uzrādīja ĶMĶTK vizēto līgumu, un tad tās veica atmuitošanu.

125 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka tā ir pierādījusi, ka visus tās eksporta līgumus izmeklēšanas laikā ĶMĶTK bija vizējusi neatkarīgi no cenas un ka tādējādi apgalvotā minimālā eksporta cena nebija saistoša un katrā ziņā nebija saistoša attiecībā uz prasītāju. Šajā sakarā tā atsaucas uz virkni dokumentu, ko tā iesniedza izmeklēšanas laikā un ko Komisija bija pārbaudījusi pārbaudes uz vietas laikā, tādiem kā eksporta līgumu un rēķinu kopijas vai pilnīgi saraksti par tās eksporta tirdzniecību ar Kopienu un citiem tirgiem izmeklēšanas laikā, visiem dokumentiem, kuros minēta cena, tai skaitā eksporta tirdzniecības vidējā cena par vienību, kas ir zemāka par norādošo cenu. Tā ir iesniegusi arī ĶMĶTK izziņu, kurā apstiprināts, ka izmeklēšanas periodā tā ir vizējusi visus prasītājas glifosāta eksporta līgumus.

126 Prasītāja piebilst, ka iestādes nav ņēmušas vērā argumentus un pierādījumus, ko tā ir sniegusi dažādos izmeklēšanas posmos, dažādos to dokumentos saglabājot identisku formulējumu attiecībā uz ĶMĶTK lomu. To darīdamas, tās nav ievērojušas taisnīguma un objektivitātes standartus, kā arī pienākumu lietu izskatīt rūpīgi, un tādējādi pārkāpušas labas pārvaldības principu.

127 Turklāt prasītāja apgalvo, ka Padomes arguments, kas balstās uz to, ka tikai divi ĶTR glifosāta ražotāji ir pieprasījuši TEAS piešķiršanu, ir "tīra teoretizēšana" un ir "nepieņemams". Katrā ziņā tā atzīmē, ka patiesībā vairāki Ķīnas eksportētāji ir sajutušies apdraudēti saistībā ar pret tiem vērstu *Monsanto* ofensīvu visā pasaulē gandrīz paralēli notiekošu antidempinga izmeklēšanu ietvaros un ir devuši priekšroku tam, lai izvairītos no vēl jo lielākiem tēriņiem, lai aizstāvētos Kopienas tirgū. Arī *Audace* konkrēti uzstāj uz šo punktu, atzīmējot, ka šis Padomes arguments atklāj, ka tai ir virspusēja un aizspriedumaina attieksme pret šajā lietā veicamo vērtējumu.

128 Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka gadījumā, ja Padomes vērtējums attiektos uz situāciju, kurā ĶMĶTK varētu atteikties vizēt eksporta līgumu tā cenas dēļ, šī iespēja nevarētu pamatot atteikumu piešķirt TEAS, ņemot vērā tās iedibināto praksi un reāla vīzas atteikuma nepastāvēšanu. Veto tiesības, kas netiek izmantotas, nevar būt valsts iejaukšanās un vēl jo mazāk — nozīmīga valsts iejaukšanās. Katrā ziņā tā apgalvo, ka tā ir pierādījusi, ka attiecīgais mehānisms nav domāts, lai atļautu šādu iejaukšanos.

129 Prasītāja turklāt atzīmē, ka formalitātes, kas jāievēro eksporta gadījumā, nav nekas neparasts, pat ne Eiropas Savienībā. Piemēram, kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) ietvaros ir obligātas eksporta licences. Tā uzsver, ka valdības pastāvīgi gan mikroekonomikas, gan makroekonomikas līmenī iejaucas visu tirgus ekonomikas valstu ekonomikās un ka antidempinga nodevas noteikšana ir klasisks šādas iejaukšanās piemērs, lai aizsargātu vietējo ražošanu. Atšķirība starp tirgus ekonomikas sistēmu un citādu sistēmu tādējādi ir saistīta ar pakāpes ("nozīmīga") jēdziena izmantošanu "valsts iejaukšanās" jēdzienā.

130 Padome būtībā apgalvo, ka pastāvēja ļoti efektīva kontroles sistēma, ka to vadīja valsts ar ĶMĶTK un muitas iestāžu starpniecību un ka tādējādi tā bija ĶTR valdības iejaukšanās

prasītājas eksporta cenu noteikšanā. Šādos apstākļos prasītājas reāli noteiktajai cenai un it īpaši apstāklim, ka ĶMĶTK vizēja visus līgumus, kuru cena bija zemāka par "minimālo cenu", nav nozīmes.

131 Šajā sakarā Padome atzīmē, ka, atbildot uz Komisijas lūgumu par papildu informācijas sniegšanu, prasītāja ir paskaidrojusi, ka ĶMĶTK ietvaros pastāvēja glifosāta eksportētāju koordinācijas grupa, kas sanāca, lai noteiktu piemērotu "minimālo cenu" eksporta tirdzniecībai. Lielākā daļa eksporta notika par cenām, kas bija augstākas par šo "minimālo cenu", kas divu gadu laikā nemainījās. Saskaņā ar prasītājas teikto visi eksporta līgumi bija jāiesniedz ĶMĶTK, kas pārbaudīja pārdošanas cenu un līgumu vizēja, ja pārdošanas cena bija augstāka par "minimālo cenu". ĶTR esot uzdevusi Ķīnas muitas iestādēm eksportu atļaut tikai tad, ja līgumam ir ĶMĶTK vīza.

132 Padome atzīmē, ka vēlākā vēstulē prasītāja ir norādījusi, ka, izmantojot terminu "minimālā cena", tā bija izvēlējusies nepiemērotu formulējumu un ka ĶMĶTK uzdevums bija tikai pārbaudīt līguma cenu. Padome tomēr uzsver, ka, lai gan prasītāja apgalvo, ka ĶMĶTK vizēja līgumus, kuru cena bija zemāka par "minimālo cenu", prasītāja nekad nav apgalvojusi, ka ĶMĶTK nebūtu tiesību atteikties vizēt līgumu, kura cena ir zemāka par "minimālo cenu". Pēc Padomes domām, ja ĶMĶTK nebūtu šādu tiesību, apstiprināšanas sistēma kopumā nevarētu izpildīt uzdevumu, kādam tā tikusi izveidota, proti, nodrošināt, ka ĶTR izcelsmes glifosāta eksporta cenu noteikšana neizraisa antidempinga izmeklēšanu uzsākšanu ārvalstīs.

133 Attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru ĶMĶTK nevadīja un nekontrolēja valsts un "minimālo cenu" nenoteica nevis ĶMĶTK, bet gan paši Ķīnas glifosāta

ražotāji, Padome uzskata, ka tam pretrunā ir pats izvilkumā no ĶMĶTK informācijas bukleta izmantotais formulējums, kas ir šāds:

"Tirdzniecība par zemām cenām rada ievērojamus zaudējumus valdībai, industrijai un uzņēmumiem un iesaista attiecīgo industriju un ražotājus antidempinga lietās ārvalstīs. Lai uzturētu stingru eksporta kārtību un aizsargātu industrijas intereses, valdība ir paredzējusi pasākumus, piešķirot ĶMĶTK tiesības vizēt līgumus un pārbaudīt eksporta cenas saistībā ar atmuitošanu." (Padomes uzsvars izlaists)

134 Turklāt Padome uzskata, ka, lai gan šo cenu šķietami noteica glifosāta ražotāji, patiesībā to noteica valsts, jo ražotāju vairākums bija valsts uzņēmumi vai valsts kontrolēti uzņēmumi. Šajā sakarā Padome atzīmē, ka no 39 glifosāta ražotājiem ĶTR, kas minēti pārskatīšanas lūgumā, tikai divi ir lūguši tiem piešķirt TEAS. Padome no tā secina, ka pārējie 37 uzņēmumi paši ir secinājuši, ka tie neatbilst TEAS saņemšanai nepieciešamajiem nosacījumiem, kas nozīmē, ka tie bija valstij piederoši vai valsts kontrolēti uzņēmumi.

135 Padome atzīmē, ka, tā kā muitas iestādes eksportu atļāva tikai tad, ja līgumu bija vizējusi ĶMĶTK, šī pēdējā varēja iebilst pret jebkuru eksportu, kurā netika ievērota "minimālā cena". Pēc Padomes domām, tas pilnīgi reāli piespieda eksportētājus, tostarp prasītāju, ievērot "minimālo cenu", pat ja ĶMĶTK dažreiz vizēja arī eksporta operācijas, kuru eksporta cena bija zemāka par šo cenu.

136 Visbeidzot, atbildot uz prasītājas argumentiem, ka eksporta formalitātes nav nekas neparasts, Padome apgalvo, ka valsts iejaukšanās tirgus ekonomikā, kurā visas sabiedrības principā darbojas saskaņā ar tirgus kritērijiem, pat ja tās pilnībā pieder valstij, nav salīdzināma ar valsts iejaukšanos tādā valstī, kurā šāda ekonomika nepastāv un kurā valsts sabiedrība nedarbojas saskaņā ar tirgus kritērijiem. Turklāt šāda vispārēja

sabiedrību darbības ietvara izveidošana, pat ja tas ietekmē sabiedrību lēmumus, tostarp jautājumā par cenām, pēc Padomes domām, nav valsts iejaukšanās pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

137 Ievadam jāatzīmē, ka iespējamie ierobežojumi brīvībai noteikt eksporta cenas, kā jau tika norādīts iepriekš, jāņem vērā, novērtējot, vai ir izpildīti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā paredzētie nosacījumi. Tādējādi prasītājai sevišķi bija jāpierāda, ka tās eksporta tirdzniecība atbilst tāda uzņēmuma darbībai, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, it īpaši — ka tā var brīvi noteikt eksporta cenas atkarībā no tīri komerciāla rakstura apsvērumiem un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās.

138 Šajā sakarā jāatzīmē, ka lūgumā par TEAS piešķiršanu, atbildot uz Komisijas aptaujas lapā, kas domāta ražotājiem, kuri vēlas iegūt šo statusu, uzdotajiem jautājumiem, prasītāja būtībā ir norādījusi, ka tai ir visas eksportam un importam nepieciešamās tiesības, ka tās eksporta tirdzniecība ir uz darījumu kritērijiem balstītu sarunu rezultāts un ka valsts nekādā veidā neiejaucas tirdzniecības cenu, apjoma, nosacījumu un kārtības noteikšanā. Tā ir iesniegusi arī Komisijas pieprasītos dokumentus, tostarp sarakstu par izmeklēšanas laikā notikušo tirdzniecību ar Kopienu un sarakstu, kurā norādīts attiecīgā produkta vidējais ikmēneša eksporta tirdzniecības apjoms izmeklēšanas laikā.

139 Kā izriet no apstrīdētās regulas (14. apsvērums, precizēts 17. apsvērumā) un kā Padome atzīmēja tiesvedības laikā, iestādes tomēr uzskatīja, ka ar ĶMĶTK īstenotās eksporta līgumu vizēšanas mehānisma starpniecību, kuram uzmanību pievērsa prasītāja, valsts

īsteno nozīmīgu kontroli pār prasītāju attiecībā uz attiecīgā produkta eksporta cenas noteikšanu veidā, kas ir nesaderīgs ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu. Turklāt 2003. gada 5. decembra paziņojumā Komisija apstiprināja, ka šis mehānisms ir uzskatāms par "nozīmīgu valsts iejaukšanos glifosāta eksportētāju lēmumos". Izņemot šos secinājumus, iestādes iepriekš minētos prasītājas paziņojumus nav apšaubījušas un prasītājai nav pārmetušas nekādu nesadarbošanos vai informācijas, kas nepieciešama, lai pārbaudītu, vai attiecībā uz eksporta darbībām pastāv vai nepastāv tirgus ekonomikas apstākļi, nesniegšanu.

140 Tā kā prasītāja pati izmeklēšanas laikā sniedza informāciju par attiecīgā mehānisma darbību, tā neapstrīd tā pastāvēšanu. Tā tomēr būtībā apgalvo, ka tā ir pierādījusi, ka šis mehānisms nav nesaderīgs ar pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto nosacījumu. Tādējādi Pirmās instances tiesai jāpārbauda, vai, ņemot vērā prasītājas izmeklēšanas laikā sniegtos pierādījumus, iestādes, nepieļaudamas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka apstāklis attiecībā uz ĶMĶTK eksporta līgumu vizēšanas mehānismu ļauj secināt, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tā atbilst šim nosacījumam.

141 Šajā sakarā, pirmkārt, jāatzīmē, ka no prasītājas 2003. gada 24. jūnija un 3. jūlija vēstulēs, atbildot uz Komisijas lūgumu par papildu informācijas sniegšanu saistībā ar lūgumu piešķirt TEAS, izdarītajiem apgalvojumiem un prasītājas 2003. gada 16. un 23. decembrī par Komisijas 2003. gada 5. decembra paziņojumu sniegtajiem apsvērumiem izriet, ka attiecīgā sistēma tika izveidota pēc glifosāta ražotāju — ĶMĶTK, kas ir nevalstiska struktūra, biedru iniciatīvas, lai tiem palīdzētu ievērot antidempinga tiesību aktus un tādējādi tos aizsargātu pret sūdzībām šajā sakarā. Tieši no šī viedokļa valdība veica pasākumus, piešķirot ĶMĶTK tiesības vizēt līgumus un pārbaudīt eksporta cenas saistībā ar atmuitošanu. Prasītājas apgalvojumus šajā sakarā apstiprina ĶMĶTK bukleta saturs, kura tulkojumus iesniedza prasītāja 2003. gada 24. jūnija vēstules pielikumā un *EGA* — savā 2003. gada 21. novembra vēstulē. Tādējādi saskaņā ar prasītājas apgalvoto muitas procedūru ietvaros muitas iestādes pārbauda, vai eksporta līgumu ir vizējusi ĶMĶTK, bet nepārbauda attiecīgajā līgumā noteikto cenu.

142 Otrkārt, no iepriekš minētajiem lietas materiāliem izriet, ka cenu noteica paši glifosāta ražotāju grupas locekļi. Prasītājas šajā sakarā sniegtos apgalvojumus apstiprina ar 2001. gada 29. decembri datēts ĶMĶTK dokuments, kas Komisijai tika iesniegts tās pārbaudes uz vietas laikā un ko prasītāja atkārtoja savu 2003. gada 23. decembra apsvērumu pielikumā, no kura izriet, ka atsauces cenu pazemināšana notika attiecīgo eksportētāju "balsojuma" rezultātā.

143 Treškārt, prasītāja ir iesniegusi virkni pierādījumu par to, ka attiecīgā cena izmeklēšanas laikā nebija saistoša un ka tā brīvi varēja noteikt zemāku eksporta cenu.

144 Tādējādi, lai gan savos pirmajos apsvērumos par ĶMĶTK 2003. gada 24. jūnija vēstulē prasītāja izmantojusi jēdzienu "minimālā cena", tā pēc tam savā 2003. gada 4. jūlija vēstulē ir norādījusi, ka ne valdība, ne ĶMĶTK, ne arī paši ražotāji nenodrošināja šīs cenas ievērošanu. Saskaņā ar šiem apgalvojumiem ĶMĶTK uzdevums bija tikai pārbaudīt līgumā paredzēto cenu, iekļaut to datu bāzē statistikas mērķiem un pēc tā izdarīšanas vizēt [līgumu]. Prasītāja paskaidroja, ka šī vīza tādējādi nenozīmē, ka ĶMĶTK būtu apstiprinājusi cenu, bet gan to, ka pārbaude ir notikusi. Attiecībā uz muitas iestādēm prasītāja precizēja, ka tās pārbauda tikai to, vai uz līguma ir vīza. Apgalvojumus, ka attiecīgās cenas nebija saistošas, prasītāja vēlāk ir atkārtojusi savās 2003. gada 16. un 23. decembra vēstulēs.

145 Turklāt no izmeklēšanas lietas materiāliem izriet, ka pārbaudes uz vietas laikā prasītāja ir sniegusi papildu paskaidrojumus par attiecīgajiem mehānismiem un norādījusi, ka 2001. gada decembrī bija nolemts vizēt visus līgumus, pat ja to cena bija zemāka par atsauces cenu, un ka 2002. gadā (izmeklēšanas periodā) ĶMĶTK bija vizējusi visus līgumus. Prasītāja atzīmēja arī, ka 2003. gada februārī notikušās sanāksmes laikā atsauces cenu sistēma tika atcelta, taču līgumiem joprojām tika piemērota vizēšanas procedūra, lai ĶMĶTK varētu iegūt ikgadējo statistikas informāciju. Šie paskaidrojumi tika sniegti arī prasītājas 2003. gada 23. decembra vēstulē Komisijai.

146 Šos apgalvojumus, atbilstoši kuriem attiecīgā cena nebija saistoša, apstiprina citi prasītājas izmeklēšanas laikā sniegtie pierādījumi.

147 Pirmkārt, kā atzīmē prasītāja, no Komisijas aptaujas lapas, kas domāta ražotājiem, kuri vēlas iegūt TEAS, un aptaujas lapas, kas domāta glifosāta ražotājiem ĶTR, izriet, ka izmeklēšanas laikā prasītāja ir veikusi divus tirdzniecības darījumus Kopienā un ka abos gadījumos cena bija zemāka par "minimālo cenu", kāda izriet no ĶMĶTK dokumenta, kas datēts ar 2001. gada 29. decembri un kas tika iesniegts Komisijai pārbaudes uz vietas laikā.

148 Otrkārt, attiecībā uz tās eksporta uz citām valstīm tirdzniecību prasītāja aptaujas lapai, kas domāta glifosāta ražotājiem ĶTR, ir pievienojusi tabulu, kurā norādīts tostarp tās tirdzniecības apjoms un summa. No tā, kā to atzīmē prasītāja un pret ko Padome neiebilst, izriet, ka arī attiecībā uz vairāk nekā 200 tirdzniecības darījumiem izmeklēšanas periodā vidējā cena bija zemāka par "minimālo cenu".

149 Treškārt, lai pamatotu savus pārbaudes uz vietas laikā izdarītos apgalvojumus par ĶMĶTK eksporta līgumu vizēšanas procedūru, prasītāja ir iesniegusi ar 2002. gada 26. novembri datētu līgumu, kurā noteiktā cena ir zemāka par "minimālo cenu" un kuram ir ĶMĶTK vīza, kā arī ar to saistītos rēķinus. Kā norāda prasītāja, starp šīs pārbaudes laikā Komisijai iesniegtajiem dokumentiem ir arī citi eksporta tirdzniecības darījumu rēķini, kuros ir noteiktas cenas, kas ir zemākas par "minimālo cenu". Prasītāja atzīmē — un Padome to neapstrīd —, ka Komisija šos dokumentus ir pārbaudījusi. Turklāt prasītāja ir iesniegusi arī ar 2001. gada 29. decembri datētu ĶMĶTK dokumentu, kurā ir norādīts, ka cena var mainīties atkarībā no tirgus apstākļu izmaiņām. Vēlāk savos 2003. gada 16. un 23. decembra apsvērumos prasītāja arī ir pievērsusi Komisijas uzmanību šiem dokumentiem, ko tā Komisijai bija iesniegusi pārbaudes laikā.

150 Visbeidzot, savā 2003. gada 1. oktobra vēstulē, atbildot uz *EGA* apsvērumiem par prasītājas lūgumu tai piešķirt TEAS, prasītāja iesniedza arī ar 2003. gada 15. septembri datētu dokumentu, kurā ĶMĶTK apgalvo, ka tā 2002. gadā (izmeklēšanas periodā) ir vizējusi visus prasītājas līgumus un ka cena ir tikai atsauces cena. Prasītāja šo dokumentu savās 2003. gada 16. un 23. decembra vēstulēs ir iesniegusi arī Komisijai.

151 Tādējādi jāatzīst, ka iepriekš minētie dokumenti varēja pierādīt, ka attiecīgais mehānisms nebija valsts uzspiests, ka cenu noteica paši glifosāta ražotāji — ĶMĶTK locekļi, un ka tā neradīja nekādus reālus prasītājas eksporta darbību ierobežojumus. Tādējādi, neapšaubīdamas šo dokumentu pierādījumu vērtību vai pierādījumu pietiekamību, iestādes nevarēja, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secināt, ka ar attiecīgā mehānisma starpniecību valsts īsteno nozīmīgu kontroli pār attiecīgā produkta cenām un ka šis mehānisms ir "nozīmīga valsts iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē.

152 Jāuzsver, ka iestādes šos pierādījumus un apgalvojumus nav apšaubījušas.

153 Tādējādi, pirmkārt, no lietas materiāliem izriet, ka iestādes nekad nav apstrīdējušas prasītājas apgalvojumus, saskaņā ar kuriem ĶMĶTK ir nevalstiska struktūra, un tās nav apstrīdējušas prasītājas apgalvojumus, saskaņā ar kuriem attiecīgā sistēma tika izveidota pēc pašu glifosāta ražotāju iniciatīvas, lai samazinātu antidempinga izmeklēšanu risku eksporta tirgos un ļautu ĶMĶTK iegūt statistisko informāciju. Turklāt, lai gan no ĶMĶTK bukletā izmantotā formulējuma, uz kuru balstās Padome, izriet, ka valdība ir veikusi pasākumus, kas ļāva muitas iestāžu iesaistīšanos attiecīgajā mehānismā, tas — pretēji Padomes apgalvotajam — nav pretrunā prasītājas apgalvojumiem, saskaņā ar kuriem šis mehānisms nebija valsts uzspiests un cenu noteica paši glifosāta ražotāji — ĶMĶTK locekļi.

154 Šajā sakarā ir jānoraida arī tiesvedības laikā izvirzītais Padomes arguments, saskaņā ar kuru fakts, ka no 39 glifosāta ražotājiem ĶTR tikai divi ir lūguši tiem piešķirt TEAS, nozīmē, ka tie pieder valstij vai tos kontrolē valsts, un ka tādējādi "minimālo cenu" patiesībā nosaka valsts. Apgalvojums par iemesliem, kuru dēļ šie 37 ražotāji nav lūguši tiem piešķirt TEAS, ne ar ko nav pamatots, un turklāt šis apsvērums nekādā veidā neizriet no izmeklēšanas laikā iestāžu izstrādātajiem rakstveida dokumentiem vai apstrīdētās regulas.

155 Otrkārt, iestādes nav apstrīdējušas, ka pierādījumiem, tostarp tās iesniegtajiem rēķiniem un līgumiem, par to, ka prasītāja varēja brīvi noteikt par "minimālo cenu" zemākas eksporta cenas, ir pierādījumu raksturs un ka tie ir pietiekami, bet ir aprobežojušās ar vispārīgu apgalvojumu izteikšanu, saskaņā ar kuriem eksporta cenas kontrolēja valsts. Pretēji tam, ko Padome šķiet apgalvojam, pierādījumi par prasītājas reāli noteiktajām cenām ir atbilstīgi, lai pārbaudītu pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto kritēriju. It īpaši, neapšaubot šo pierādījumu pierādošo raksturu vai pietiekamību, nav iespējams apgalvot, kā to dara Padome, aizstāvot apstrīdētajā regulā izmantoto pieeju, ka pastāvēja ļoti efektīva kontroles sistēma un ka prasītāja faktiski bija spiesta ievērot "minimālo cenu".

156 Šādos apstākļos šķiet, ka vienīgais faktors, uz kuru iestādes balstīja savu vērtējumu, bija pati iespēja ĶMĶTK atteikties vizēt eksporta līgumu un tādējādi aizliegt eksportu, ar kuru netika ievērota "minimālā cena", saistībā ar muitas iestāžu iesaistīšanos šajā sistēmā. Šī interpretācija izriet arī no 2003. gada 5. decembra paziņojuma, no kura izriet, ka Komisija — neraugoties uz prasītājas paskaidrojumiem, saskaņā ar kuriem attiecīgā cena bija norādoša rakstura un attiecīgais mehānisms tika ieviests, lai samazinātu antidempinga izmeklēšanu risku trešās valstīs, kā arī lai ļautu ĶMĶTK savākt statistisko informāciju — uzskatīja, ka ĶMĶTK iespēja kavēt tās noteiktajiem nosacījumiem neatbilstošu eksportu pati par sevi ir "nozīmīga valsts iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē.

157 Tomēr tikai šis apstāklis vien, ņemot vērā iepriekš minētos pierādījumus, šajā lietā neļauj pamatot atteikumu piešķirt TEAS. Ir jāuzsver, ka, lai novērtētu, vai prasītāja bija pierādījusi, ka tā ir izpildījusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto nosacījumu, nevar ignorēt pierādījumus, pirmkārt, par to, ka attiecīgais mehānisms nebija radījis reālu ierobežojumu prasītājas eksporta darbībai, un, otrkārt, par to, ka tas nemaz nebija domāts, lai atļautu valsts iejaukšanos saistībā ar šādu darbību.

158 Tādējādi jāatzīst, ka iestāžu vērtējums par ĶMĶTK lomu, ņemot vērā izmeklēšanas laikā prasītājas sniegtos pierādījumus, nav pietiekams, lai pamatotu secinājumu, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tā ir izpildījusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto nosacījumu.

159 Tādējādi šis pamats ir jāpieņem.

160 Visbeidzot, attiecībā uz Padomes argumentu, saskaņā ar kuru būtībā, lai panāktu vēlamo rezultātu, prasītājai būtu bijis jāpierāda, ka acīmredzama kļūda vērtējumā ir pieļauta kopējā secinājumā par nozīmīgas valsts iejaukšanās pastāvēšanu, ko Padome izdarīja no visiem iepriekš minētajiem apstākļiem — nevis katrā atsevišķi ņemtā apstāklī —, Pirmās instances tiesa atzīst, ka šie apstākļi, pat kopā ņemti, šajā lietā nevar būt pamats TEAS piešķiršanas atteikumam. No visa iepriekš minētā izriet, ka, analizējot apstākļus, uz kuriem iestādes balstījās, lai atteiktu TEAS piešķiršanu, tās nav ņēmušas vērā visus atbilstīgos faktorus, uz kuriem bija norādījusi prasītāja, lai pierādītu, ka tā savus lēmumus pieņēma, reaģējot uz tirgus informāciju, un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās šai sakarā. Līdz ar to neviens no apstākļiem, pat ņemts kopā ar citiem, nevar likt nonākt pie secinājuma, ka prasītāja nebija pierādījusi, ka tā izpilda pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto nosacījumu, un tādējādi iepriekš konstatētās kļūdas ir pieļautas arī Padomes kopējā secinājumā.

161 Turklāt jāatgādina, ka prasītājas iesniegtā lūguma tai piešķirt TEAS noraidījuma dēļ parastā vērtība attiecībā uz to tika noteikta, piemērojot pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no ražotājiem trešā tirgus ekonomikas valstī, proti, Brazīlijas Federatīvajā Republikā (apstrīdētās regulas 23.–31. apsvērums), un ka, pamatojoties uz to, tika aprēķināta kopējā dempinga starpība visai ĶTR (apstrīdētās regulas 36.–39. apsvērums). Tādējādi atbilstoši apstrīdētās regulas 1. pantam atteikums piešķirt TEAS neizbēgami ietekmēja galīgā antidempinga maksājuma noteikšanu attiecībā uz prasītāju.

162 Šādos apstākļos pirmais pamats ir jāpieņem un jāatceļ apstrīdētās regulas 1. pants tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un nav jāizskata pārējie prasītājas izvirzītie pamati un argumenti.

Par tiesāšanās izdevumiem

163 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tā kā Padomei spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāsedz savi, kā arī prasītājas un *Audace* tiesāšanās izdevumi atbilstoši to prasījumiem. Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Padomes 2004. gada 24. septembra Regulas (EK) Nr. 1683/2004, ar ko uzliek antidempinga nodevu tāda glifosāta importam, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd*;

2) Padome sedz savus, kā arī atlīdzina *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd* un *Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne* (*Audace*) tiesāšanās izdevumus;

3) Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Czúcz Labucka Prek

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 17. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas . . . . . II - 1976

Prāvas priekšvēsture . . . . . II - 1979

Process un lietas dalībnieku prasījumi . . . . . II - 1982

Juridiskais pamatojums . . . . . II - 1985

Ievada apsvērumi . . . . . II - 1986

Par iebildumiem par Padomes vērtējumu attiecībā uz prasītājas kontroli no valsts puses, kā arī tās valdes iecelšanu un sastāvu . . . . . II - 1990

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 1990

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2001

Par iebildumiem par Padomes vērtējumu attiecībā uz prasītājas eksporta cenu noteikšanu II - 2010

Par iebildumu par kļūdainu pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta interpretāciju . . . . . II - 2011

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2011

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2012

Par iebildumu par acīmredzamu Padomes kļūdu vērtējumā attiecībā uz prasītājas eksporta cenu noteikšanu . . . . . II - 2014

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 2014

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 2019

Par tiesāšanās izdevumiem . . . . . II - 2026